

Na Dutroux en de Bende van Nijvel, nu ook... de fietsdieven!
p. 5

Plug-in 2002: De KH Leuven ziet het wel heel groot
p. 4

Weg met de regenten en de licentiaten... Leve de leraar!
p. 12

KAMERTEKORT IS GEEN LUXEPROBLEEM

Geen koten meer voor Erasmusstudenten

Meer dan honderd Erasmusstudenten zullen de eerste dagen of weken in Leuven tijdelijk opgevangen worden bij de Paters Oblaten en de studentenresidentie Terbank, waarvan de geplande sloop wordt uitgesteld, totdat er meer kamers beschikbaar worden.

Het stijgend aantal buitenlandse studenten die in het kader van Erasmus of andere uitwisselingsprogramma's een tijdje aan de KU Leuven studeert, gekombineerd met een dalend aantal beschikbare studentenkoten, zorgt voor chaos aan het begin van het nieuwe academiejaar. Wanneer aan de dringende noden voldaan is, zullen de universiteit, de stad Leuven en de studenten, langetermijnoplossingen en garanties moeten uitwerken om een herhaling van deze situatie te vermijden.

Belgische studenten die voor een heel academiejaar tekenen, vinden meestal nog een kot, zij het aan een hogere prijs, maar studenten die huisvesting voor een aantal maanden zoeken, komen bijna niet aan de bak. Op de privémarkt en in de universitaire residenties samen, zouden er dit jaar zo'n vijfhonderd kamers minder zijn, terwijl het aantal studenten die op kot willen min of meer stabiel blijft.

Het probleem is zo nijpend dat de KU Leuven de laatste dagen naar noodhuisvesting moest zoeken. Het personeel werd gevraagd om enkele Erasmusstudenten een kamer te bezorgen. De Huisvestingsdienst en Sociale Raad van de studentenkoepel Loko overlegden vorige week intensief met de stad Leuven om oplossingen te zoeken. De universiteit kreeg alvast de toestemming om enkele projecten vervoegd uit te voeren. Zo zullen enkele verdiepingen in het UZ Sint-Pieter en kantoorruimten in de Heilige Geeststraat worden omgebouwd tot studentenkamers.

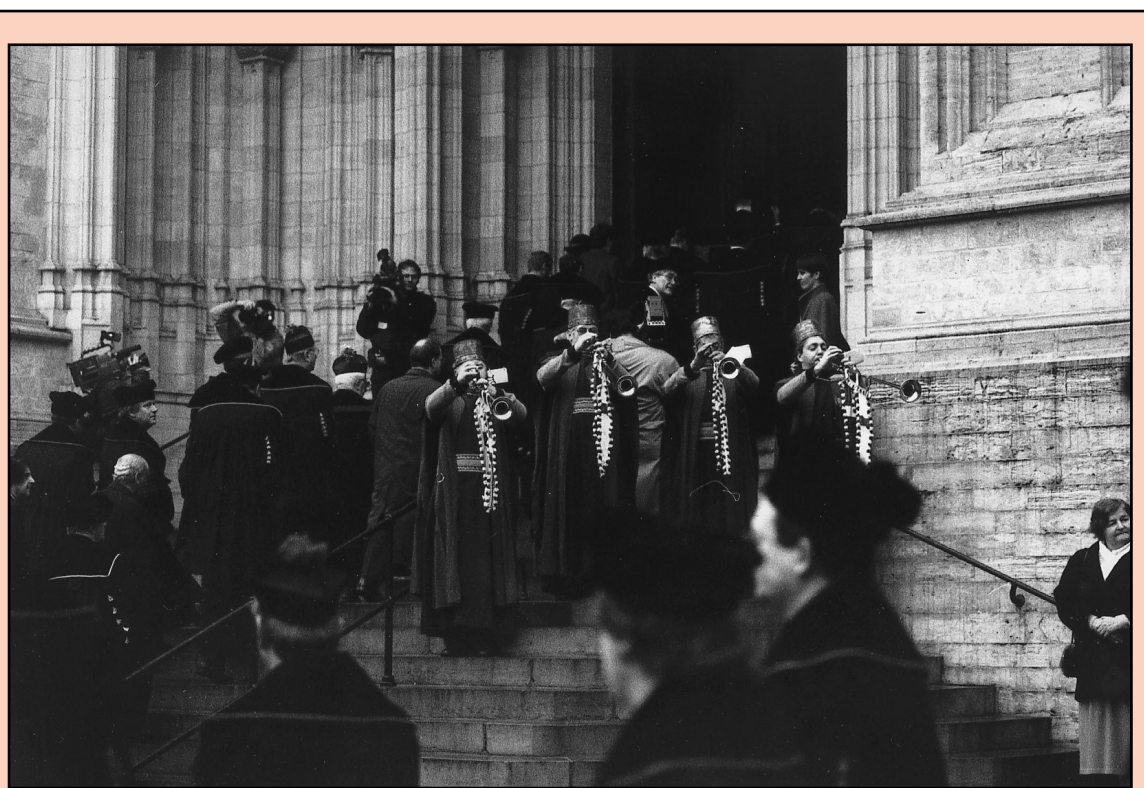
POSITIEF

Het is positief dat de stad Leuven nu konstruktief meewerkt om oplossingen te zoeken. Fors gestegen huurprijzen en dakloze studenten, doen het imago van de universiteit én studentenstad geen goed. De beleidsmakers moeten inzien dat de beperking van het inrichten van studentenkamers, de zogenaamde kotenstop van de laatste jaren,

tesamen met het verdwijnen van kamers die niet meer aan het nieuwe 'Kotendekreet' voldeden, de huidige toestand veroorzaakten. Een meer tolerante houding van het stadsbestuur ten aanzien van nieuwe studentenkoten is meer dan ooit nodig.

Schepen van Huisvesting Brepoels benadrukt dat ook de stad inspanningen gedaan heeft en betwist dat er een groot tekort is. Zo zouden er nog kamers beschikbaar zijn, die echter niet aan de gestegen comforteisen van de huidige studenten voldoen. Bovendien zou de universiteit niet voldoende meewerken aan een gezamenlijke studie om het probleem in kaart te brengen.

David Adriaen

We zijn weer thuis...

Na maandenlange afzondering in een plek die sommigen wel eens "de ouderlijke woonst" noemen, krijgen duizenden studenten opnieuw de kans om een academiejaar lang de o zo gastvrije Leuvense bevolking te terroriseren. En let op, deze keer hebben ze hun associatievriendjes meegenomen. Om ze toch nog even in het bedwang te houden, staat er een gratis konsert van Raymond Van Het Groenewoud op stapel (p. 11) en als dat niet helpt, is er ook nog altijd het psycho-therapeutisch centrum (p. 6).

INSCHRIJVINGEN 2002-2003

Meer studenten voor minder geld

Elk jaar is er heel wat te doen rond het aantal studenten dat zich inschrijft in een hogeschool of universiteit. Gezien over de laatste zes jaar kunnen we vaststellen dat het aantal alleen maar blijft stijgen.

Nochtans stijgt het aantal voor de hogescholen (+8,8%) in het Vlaamse land relatief gezien veel sterker dan voor de universiteiten (+1,5%). Daartegenover staat dan dat de hogescholen met zwaardere investeringen

geconfronteerd worden om deze explosie op te vangen. De onderfinanciering van het hoger onderwijs stelt daarbij nog grotere problemen.

In een reactie stelt Toon Martens, algemeen directeur van de KHLeuven, dat de stijging in aantal studenten, en dan vooral op de hogescholen, vooral steunt op een democratisering van het hoger onderwijs. Immers, af te leiden uit de statistieken, blijkt dat het merendeel van de beursaanvragen (16.253 in 2001) gedaan worden door hogeschoolstudenten, terwijl het aantal beursaanvragen (13.402 in

2001) op de universiteit is gedaald met ongeveer duizend of 7,6% over de laatste 6 jaar. Blijkbaar situeert de stijging van het aantal universiteitsstudenten zich vooral in de rijkere sociaal-ekonomische lagen van de bevolking.

Desalniettemin zien we gelijklopende stijgingen en dalingen in de inschrijvingen van eerstejaars dit academiejaar. Vooral de toegepaste wetenschappelijke richtingen worden getroffen. Waarschijnlijk hebben ze dit te danken aan de slechte conjunctuur en de negatieve publiciteit die de — vooral informatietechnologische — arbeidsmarkt de voorbije maanden kreeg. De KHLeuven kent, in haar richting toegepaste informatica, een terugval van om en bij de 29% inschrijvingen minder ten opzichte van vorig jaar.

Alles over de recentste studentenaantallen, lees verder op pagina 3.

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groept.be

Kijkcijfers en angst regeren België

Te uitspraken van Abou Jahjah in Knack deden eind augustus heel wat stof opwaaien. Zowel de linkse als de rechtse politici hingen in één klap in de gordijnen. Nu de gemeenteraden opnieuw bedaard zijn, is de tijd rijp om het 'politiek incident' te evalueren. En dan komen we tot de konklusie dat zowel de media als de politici een zeer slechte beurt hebben gemaakt.

Jahjah zei in Knack dat de tweede en derde generatie allochtonen hier een binnenlandse minderheid vormen van mensen die hier geboren zijn en die een andere taal spreken. Als men het internationaal recht toepast, zou die minderheid de erkenning van haar taal kunnen eisen, zo stelde de voorzitter van de Arabisch-Europese Liga. Maar, en nu komt het, deze eis beschouwde hij niet als een politieke prioriteit.

En toch stortten de media zich als gieren op de vraag naar de erkenning van het Arabisch. Na het verschijnen van het interview in Knack ontstond er een zichzelf opschroevende spiraal van media-aandacht voor de 'zaak-Jahjah'. De dag van de publicatie meldten de nieuwsredakties van radio en tv al dat de AEL-voorzitter de erkenning van het Arabisch vroeg en dat hij er aan dacht om in Antwerpen met een eigen lijst op te komen. De volgende morgen werden deze twee 'eisen' door alle kranten nog eens dik in de verf gezet. In De Zevende Dag kreeg het verhaal een nieuw hoogtepunt toen Joël De Ceulaer, journalist van Knack, zich in scherpe bewoordingen uitliet over de intellectuele capaciteiten van Filip Dewinter. VTM was er dan als de kippen bij om Dewinter een 'recht

van antwoord' te geven — het voorstel werd echter door De Ceulaer afgeketst. Ook Studio Brussel beet zich in het onderwerp vast en bouwde er een programma en een discussieforum rond.

De uitlatingen over de erkenning van het Arabisch werden door de media vele malen uitvergroet, terwijl de nuances en de echte eisen werden weggelaten. De meeste media mogen dan wel een sjarter onderkend hebben waarin ze beloven het Vlaams Blok kritisch te benaderen, de snelheid van hun optreden en de strijd om kijkers of lezers leidt er toe dat ze vaak ondoordacht optreden. De duiding valt weg en als vanzelf komt het ene extreem tegenover het andere te staan. Waarmee we niet gezegd willen hebben dat Jahjah altijd gematigde standpunten inneemt.

Dat de media en de reclamejongens de voorbije maanden gretig meewerkten aan de normalisering van het Vlaams Blok-jargon — denk aan de *kut-marokkaantjes* van Yves Desmet of de *de klant eerst*-slogan van GB — deed reeds menig politiek waarnemer de wenkbrauwen fronsen. Maar het blinde optreden in de 'zaak Jahjah' tart alle verbeelding. Niet alleen besloten ze te focussen op de minst belangrijke eisen van Jahjah, ook werd de AEL-voorzitter herhaaldelijk voorgesteld als de vertegenwoordiger van de allochtonen, waardoor de indruk werd gewekt — of versterkt? — dat alle allochtonen radicalen zijn.

De verkiezingen komen er pas over enkele maanden aan, maar de media hebben de campagne van het Vlaams Blok alvast tijdig op gang getrokken. Gratis en voor niets. En dan vragen ze zich binnenkort weer af hoe het komt dat ze een nieuw succes van extreemrechts niet hebben zien aankomen. Het is hoog tijd dat de media eens in eigen boezem kijken en hun optreden kritisch eva-

luieren. Ook zij hebben, net als Jahjah en het Vlaams Blok, mee schuld aan de steeds toenemende polarisering.

De politici, die door de journalisten om een reactie werden gevraagd, reageerden al even weinig doordacht. Haast niemand deed de moeite om het Knack-artikel te lezen en door te bomen op de kern van de zaak. Allemaal trachtten ze zich van Jahjah te distantiëren in de hoop zo te voorkomen dat nog meer kiezers naar het Vlaams Blok zouden overlopen. De angst om extreemrechts in de kaart te spelen, zit er nog altijd diep in.

Waar het Jahjah eigenlijk om te doen was, is de positie van de allochtonen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt. Dat deze mensen het op vele vlakken moeilijk hebben, is een feit dat herhaaldelijk door wetenschappelijk onderzoek werd aangetoond. Uiteraard zijn er ook Belgen die problemen hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Niemand die dat zal ontkennen. Het komt er dan ook op aan een beleid te voeren dat in het bijzonder

aandacht heeft voor de achtergestelden in onze maatschappij. Alle achtergestelden, autochtonen en allochtonen.

Als we eerlijk zijn, moeten we toegeven dat sommige linkse politici in hun reactie verwezen naar de achterstelling van allochtonen. Bovendien erkenden enkelen dat daaraan iets moet gedaan worden. Agalev en sp.a zitten nochtans intussen al meer dan drie jaar in de regering. Wat houdt hen tegen om een beleid te voeren dat in de eerste plaats aandacht heeft voor de achtergestelde groepen in onze maatschappij? Als het antwoord op deze vraag de VLD is, dan zijn de linkse ministers alleen machtsgeile politici.

De reacties op de 'eisen' van Jahjah leggen op pijnlijke wijze het gebrek aan leiderschap en visie van de beleidsverantwoordelijken bloot. Voor de toppolitici is het natuurlijk veel gemakkelijker om de AEL-voorzitter aan te pakken dan de complexe problemen op het terrein. Zoals de cover van Knack het echter treffend aangaf: "De tijdbom tikt voort". Als de hoofden collectief in het zand blijven steken, zullen de desastreuze gevolgen binnenkort niet meer te overzien zijn.

Maarten Van Craen

Akademische agenda

TERZIJDE

Maandag werd het 577ste academiejaar van de Leuvense universiteit plechtig voor geopend verklaard. In meer dan één opzicht zal 2002-2003 een sleuteljaar zijn. Na het maandenlange getalm op het kabinet-Vanderpoorten en de geheimzinnige bewegingen rond de associaties, is de *honeymoon-periode* nu definitief voorbij. De concrete plannen liggen op tafel; het is nu aan de aktoren om hun verantwoordelijkheid te nemen.

De Associatie KU Leuven — suggesties voor een meer geïnspireerde naam zijn welkom op de Naamsestraat 22 — zal moeten bewijzen dat zij het organisatorisch kan bolwerken om haar ambitieuze missieverklaring uit te voeren en tienduizenden studenten een kwaliteitsvol studietraject aan te bieden. De transparantie en de flexibiliteit die worden voorgespiegeld zouden in de beginfase misschien tot chaos en halve oplossingen kunnen leiden. Een reden te meer om alle *stakeholders*, dus ook de hogeschool- en universiteitstudenten, in het bestuur van de associatie op te nemen.

De studentenkoepels moeten op een proaktieve, maar ernstige manier het initiatief nemen in het maatschappelijke debat over de toekomst van ons hoger onderwijslandschap. Al te vaak werd hun rol de laatste jaren herleid tot deze van notaris, iemand die akte neemt van de beslissingen, maar er zelf geen invloed op uitoefent. Nochtans hebben de studenten al meermaals bewezen over een grote dossierkennis en verfrissende inzichten te beschikken. Ook de hoger onderwijsinstellingen zelf hebben belang bij een zo groot mogelijk draagvlak.

Aan de horizon duiken immers meer sexy thema's op, zoals de interessante discussie over het toekomstig model van studiefinanciering. Het levenslang en levensbreed leren vergt grote financiële offers, waarbij het nog de vraag is of de samenleving deze kan blijven maken. Voeg daarbij de groter wordende en haast noodzakelijke Europese mobiliteit, en het is duidelijk met wat voor gigantische problemen dit gepaard gaat. In Nederland overweegt men zelfs om de gedane onderwijsuitgaven terug te vorderen van afgestudeerden via een belasting. Na het kijk- en luistergeld, nu ook het studie- en diplomageld?

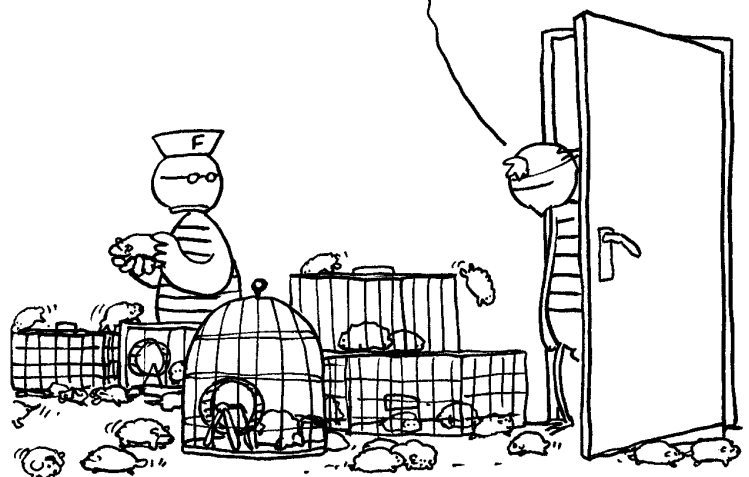
Als het van de oppositie afhangt wordt onderwijs zelfs een thema voor de federale verkiezingen in 2003. Ons niet gelaten, maar de politiek moet maar eens duidelijke prioriteiten bepalen en een tijdsplan uitstippelen. Er is immers nog werk aan de winkel om de sociale en democratische uitgangspunten van studenten te verbeteren. Bovendien is het in ons aller belang dat Vlaanderen de *Bolognabus* niet mist, maar wel weet hoe ons democratisch onderwijsstelsel kan passen in die grote Europese ruimte.

Thomas Leys

FOKKE & SUKKE

ZIJN BEST ZENUWCHTIG OVER DAT GEDDE MET IRAK

FOKKE!!!
WE ZOULDEN
NIET HAMSTEREN!!

RGVTVB

C A F E

ORIENT

oude markt 15 - 3000 leuven

Van ons ontvang je alvast een klein introductiegeschenk. Met deze bon krijg je een GRATIS Maes-pils* in café Oriënt.

* van 23/09 tot 15/10/2002

In Leuven zijn er meer cafés dan dagen in een academiejaar. Café Oriënt heeft evenwel een eigen gezicht.

Toegepaste versus zuivere wetenschap

Vervolg van de voorpagina

Ook de wetenschappelijke richtingen aan de universiteit gaan er stevig op achteruit. Vooral de richtingen informatika, burgerlijk ingenieur en architect gaan er ieder 10 tot 15 % op achteruit. Na de grote influx van nieuwe studenten na de versoepeling van het ingangsexamen burgerlijk ingenieur, kent men nu opnieuw een daling. Daarnaast krijgen ook geologie en geografie af te rekenen met een daling. De zuiver wetenschappelijke richtingen kennen dan weer een bijzondere instroom van nieuwe studenten. Vooral de faculteit wiskunde laat van zich spreken met een stijging van bijna 40% of tien studenten. Of hoe relatieve cijfers minder zeggen!

Zuivere antwoorden zoeken zit in de lift. Het verlies van de wetenschappen wordt dan ook ruimschoots goedgehaakt door de *geestesverruimende* richtingen. Zowel de faculteit godsdienstwetenschappen als de faculteit wijsbegeerte trekken extra studenten aan. Is men misschien op zoek naar de zin van de slechte conjunctuur?

Wat geeft deze bevolkingsexplosie (+65%) in de faculteit wijsbegeerte, die zich vorig jaar al verwonderde over het aantal eerste-kenners: extra investeringen? Ook tot de godsdienstwetenschappen voelen vooral Engelstalige studenten zich geroepen. En wie zei ook al weer dat de roeping niet meer van deze tijd was?

Van de andere toegepaste wetenschappen, in de groep Biomedische Wetenschappen, doet niet alleen de faculteit geneeskunde het goed, met om en bij de 30% meer inschrijvingen of 421 nieuwe studenten, maar ook farma-ceutische wetenschappen en lichamelijke opvoeding doen het meer dan goed. Alleen kinesiterapie, waarschijnlijk onder invloed van de besparingen en beperkte uitvloeimogelijkheden naar de sector, doet het slecht met een terugval van 30%.

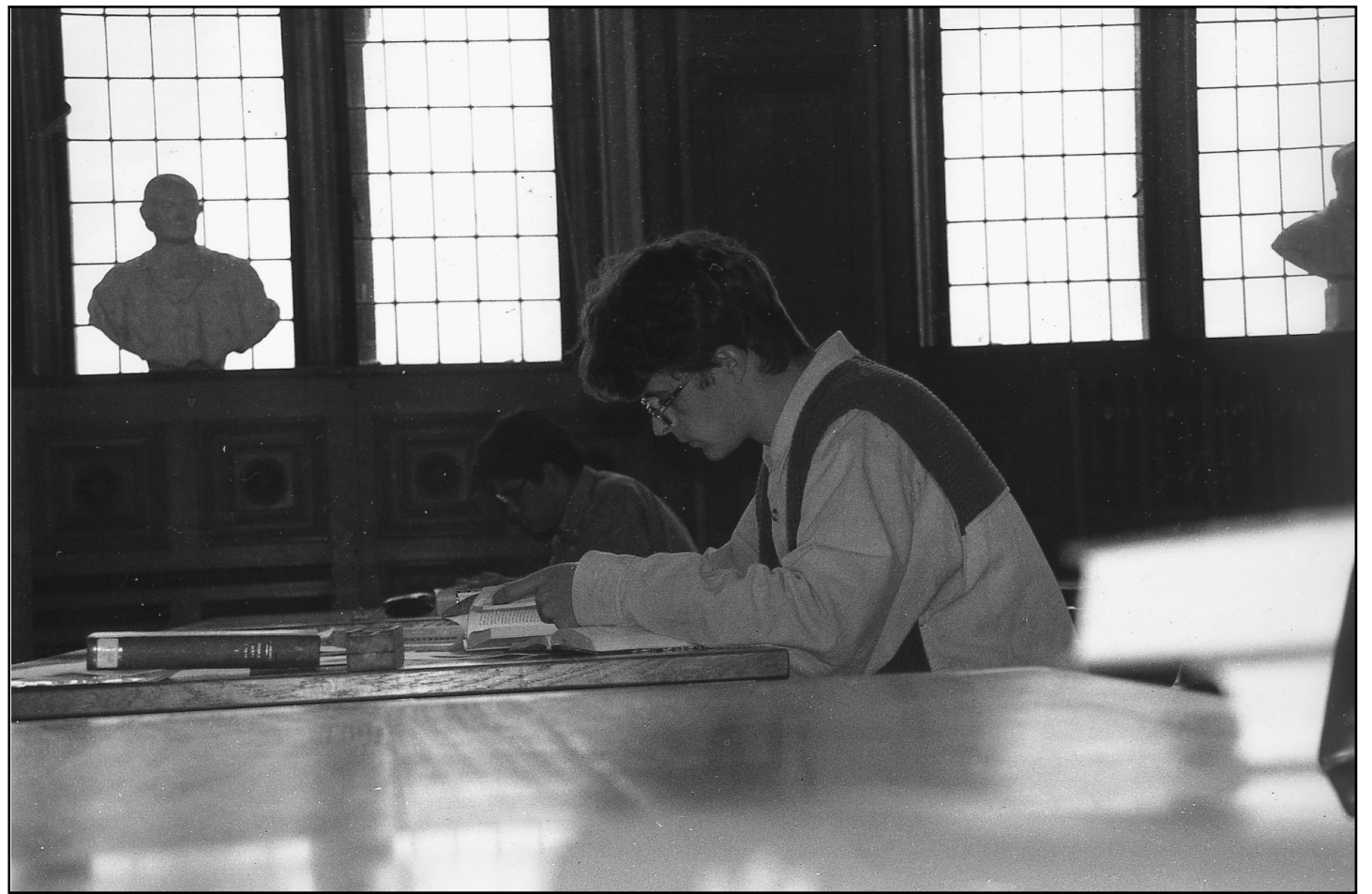
DIENSTVERLENING

Desondanks zitten de dienstverlenende richtingen in de lift. Een reactie op een steeds verder geïnformateerde wereld van geld, macht, oorlog en onrecht? Niemand zegt dat er met dienstverlening geen geld valt te rapen. De richting maatschappelijk assistent van de KHLeuven kent een hoogtepunt. Reeds het maximaal te bedienen studenten is ingeschreven (354), waardoor op dit ogenblik met een wacht-lijst gewerkt moet worden. In dezelfde hogeschool kent men een stijging van 65% in de richting vroedkunde. Blijkbaar biedt deze opleiding een opstap naar ontwikkelingsamenwerking, aldus departementhoofd Luc Dekeyser. Een mogelijkheid waar velen gretig gebruik van willen maken.

Ook de universiteit ziet haar geëngageerde richtingen in de lift zitten. Zoals reeds vermeld was er een forse stijging aan de faculteit geneeskunde en aanverwanten, ook de rechtsfaculteit en de faculteit politieke en sociale wetenschappen spreken van een stijging van 13%. Desalniettemin trekt deze tendens zich niet door naar de faculteit psychologie en pedagogie. Een klein verlies voor psychologie (1%), een groot (7,7%) voor pedagogie.

AKTUALITEIT

Op uiteenlopende wijze brengt de faculteit letteren cultureel, linguïstisch of geschiedkundig geschoolden op de arbeidsmarkt. Niemand twijfelt aan het aandeel dienstverlening dat zij produceren in uiteenlopende jobs zoals leerkracht, bibliothecaris en dergelijke meer. Elke richting van letteren kent een stijging van het aantal inschrijvingen. Enkel de meer artistieke richtingen gaan erop achteruit. De verderzetting van het succes voor arabistiek, islamkunde en oosterse studies komt wellicht voort uit de aktualiteit.

(foto archief)

Globaal gezien gaan de inschrijvingscijfers de lucht in, aan de KU Leuven met 5% (of 4278 studenten), aan de KHLeuven met 6% (of 2419 eerstejaarstudenten ingeschreven). De stijgende tendens van de voorbije jaren zet zich dus onverstoord door. Wij wensen alle nieuwe studenten alvast veel succes in het komende academiejaar.

Johan Potums

Toestand op 20 september 2002 bij de nieuwe eerstekandidatuurstudenten zoals die op Internet beschikbaar waren. Kleine Engelstalige richtingen voor hoofdzakelijk buitenlandse studenten werden niet in aanmerking genomen. De inschrijvingscijfers kun je van dag tot dag volgen op de site van de KU Leuven.

Hitparade 2002-2003

Grootste stijgers:

1. Arabistiek: +200,0 %
2. Oost-Europese Talen: +145,5 %
3. Oude en Nabije Oosten: +114,3 %
4. Kriminologie: +54,5 %
5. Wijsbegeerte: +54,3 %

Grootste dalers:

1. Latijn en Grieks: -55,0 %
2. Godsdienstwetenschappen: -46,9 %
3. Kinesitherapie: -30,3 %
4. Geologie: -28,6 %
5. Informatika: -25,8 %

Mannen en vrouwen

"Mannelijke richtingen"

1. Informatika: 90,9 %
2. Natuurkunde: 86,4 %
3. Burgerlijk ingenieur: 86,1 %
4. Economische wetenschappen: 77,3 %
5. Geologie: 66,7 %

"Vrouwelijke richtingen"

1. Logopedie en audiologie: 98,1 %
2. Pedagogische wetenschappen: 91,7 %
3. Romaanse talen: 83,3 %
4. Kinesitherapie: 83,1 %
5. Musikologie: 82,4 %

KONKURRENT VOOR LOKO-VADEMECUM?

Gids voor drank, drugs en brossen

Als kersverse student aan de KU Leuven krijg je in de eerste weken van het academiejaar zoveel flyers, folders en boekjes in je handen gestopt dat je de winter zou kunnen overleven met als enige verwarming een gezellig vuurtje van kleurrijk papier. Dit jaar is er nog een nieuwe publikatie bijgekomen: de 'Studentengids 2002-2003' van de Stad Leuven.

De Studentengids is bedoeld voor alle studenten in Leuven, en bevat allerhande praktische informatie over sport, cultuur en dergelijke, maar bijvoorbeeld ook over de organisatie van fuiven en afvalverwerking.

Veel van die informatie kan je echter ook vinden in het Loko-vademecum van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Is de Studentengids dan wel nodig? Bij de stad Leuven voeren ze aan dat het Loko-vademecum alleen voor de eerstejaarstudenten wordt gemaakt, terwijl alle studenten de Studentengids krijgen. Ook is de Studentengids kleiner en overzichtelijker dan het tweehonderdvierentwintig bladzijden

tellende Loko-vademecum. Er staan trouwens ook nog leuke cartoons in.

OVERLAST

Die cartoons hebben wel voor enige opschudding gezorgd. Volgens gemeenteraadslid Bert Cornelis (VLD), die in volle komkommertijd niet op een persmededeling teveel keek, wordt veel te veel een clichébeeld bevestigd van de student: "Iemand die drinkt, brost en aan de drugs zit." Zo zit er een cartoon in de Studentengids waarin een gulle bijdrage wordt gevraagd voor 'Studenten zonder grenzen', een organisatie die vooral de belangen van zuipende studenten lijkt te dienen. Ook Loko heeft de cartoons bekritiseerd: "Een student wordt in Leuven nog te vaak gezien als iemand die overlast veroorzaakt, en die de samenleving er maar als een noodzakelijk kwaad moet bijnemen". Toch staan er ook in het Loko-vademecum enkele gelijkaardige cartoons: zo is er een student die het milieu een warm hart toedraagt door

te sorteren: twee vakken in eerste zit en de rest in tweede zit.

MISVERSTAND

Een verdere vergelijking tussen de twee gidsen leert ons dat er eigenlijk niets in de Studentengids staat dat niet ook in het Loko-vademecum staat, en dat niet alle informatie in de Studentengids even relevant is voor de gemiddelde student. Anderzijds is die wel heel overzichtelijk, up-to-date en mooi afgewerkt, wat niet altijd geldt voor het Loko-vademecum.

Er is trouwens nog een bijkomend probleem met het Loko-vademecum: normaal gezien hadden de nieuwe studenten het moeten ontvangen bij hun inschrijving, maar door een misverstand tussen Loko en de universiteit is dat niet gebeurd. Er zal wel voor gezorgd worden dat alle eerstekenners hun exemplaar van het Loko-vademecum zullen krijgen; waarschijnlijk zullen de studentenkringen per richting zorgen voor de verdeling.

Laurens De Koster

KORT NIEUWS!

Semeks en de eerste slaagsijfers

De invoering van semestereksamen (semeks) heeft de slaagkans van de studenten aan de KU Leuven niet wezenlijk beïnvloed. Dat blijkt uit de eerste cijfers over het vorige academiejaar die in de Financieel-Economische Tijd verschenen. Aan de Kulak was er daarentegen een spektakulaire stijging van de slaagkans.

In het academiejaar 2001-2002 slaagden 52,47 procent van alle ingeschreven studenten aan de KU Leuven. Het jaar daarvoor was dat 52,75 procent, een heel klein beetje meer dus. Anderzijds steeg het slaagpercentage van studenten die aan alle examens (in eerste en tweede zit) deelnamen van 61,45 naar 63,15.

Er zijn wel lichte verschillen tussen de groepen: in de humane wetenschappen is er een kleine stijging van het slaagpercentage van ingeschreven studenten, in de eksakte en biomedische wetenschappen een daling. Ook het slaagpercentage van studenten die aan alle examens deelnamen, daalde in de biomedische wetenschappen, in de andere groepen steeg dit dan weer. Aan de Kulak slaagde vorig jaar maar liefst 77,93 procent van de studenten die aan alle examens deelnamen, een stijging van bijna negen procent.

Eerste rector Kulak overleden

In Roeselare is op 14 september op 73-jarige leeftijd Monseigneur Guido Maertens overleden. In 1962 werd hij door rector Descamps van de nog unitaire Leuvense universiteit aangezocht om vice-rector voor de Vlaamse afdeling te worden. Na de splitsing, kreeg Mgr. Maertens in 1971 de opdracht van rector De Somer om in West-Vlaanderen als de KU Leuven Afdeling Kortrijk (Kulak) uit te bouwen in het kader

van de regionale spreiding van de universiteit. Hij bleef rector van Kulak tot 1991 en heeft dus een pioniersrol gespeeld bij de ontwikkeling van deze instelling. Tevens kreeg hij de titel van ere-rector.

Naast zijn belangrijke beleidsrol, was Guido Maertens ook een bekend ethicus en filosoof. Tot 1994 doceerde hij geschiedenis van de antieke wijsbegeerte en ethiek aan het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte. Ook rond medische ethiek, zoals de gevoelige dossiers van abortus en euthanasie, had Mgr. Maertens een uitgesproken mening.

Akademisch personeel vraagt uitstel van Bologna

In een verrassende ontwikkeling hebben 129 Vlaamse academici via een petitie hun verzet laten blijken tegen de invoering van de Bolognaverklaring in Vlaanderen. Zij vragen zelfs onomwonden dat de minister haar nieuw dekreet opschort tot het voldoende duidelijk is dat het Vlaams onderwijs wel zal varen bij de Bolognaverklaring.

De academici spreken zonder meer van een "stelselmatige afbraak" van het huidige model van hoger onderwijs in Vlaanderen. Volgens hen hebben de media, maar ook de oppositiepartijen voorlopig enkel oog gehad voor wat details, zoals de positie van de KU Brussel en de taalregeling, maar is de fundamentele discussie nooit gevoerd. Ze formuleren onder meer bezwaren tegen de wijze waarop de driejarige bachelor en de akkreditatie zal worden ingevuld.

Onder de ondertekenaars van de petitie bevinden zich voorlopig slechts zes academi- de KU Leuven, waaronder professor Bart Kerremans van Internationale Betrekkingen. Een verklaring voor deze minderheid is niet duidelijk te verklaren. Het kan immers ook zijn dat de petitie vooral werd verspreid aan de universiteiten van Brussel en Antwerpen. De volledige lijst van de ondertekenaars is te vinden op: <http://pcger50.uia.ac.be/bologna/default.htm>

KU Brussel laat tanden zien

De pasverkozen rector Marc Van Hoecke, waarvan het reeds eerder bekend was dat hij zich niet zomaar in het keurslijf van de Associatie KU Leuven wil laten dringen, hield ter gelegenheid van de opening van het academiejaar aan de KU Brussel een opgemerkte toespraak over pluralisme, en dit op diverse nivo's.

Van Hoecke verdedigde de kleinschaligheid van zijn universiteit en vond dat er niet alleen naar de kwantiteit moest gekeken worden, maar ook naar de kwaliteit van het onderwijs en het onderzoek dat er wordt gepresteerd. Hij merkte op dat de KU Brussel een specifieke rol zou kunnen vervullen door Engelstalige bachelors in te richten. Daar zou in de Europese hoofdstad een duidelijke vraag naar zijn, waarbij een al te principiële houding over onderwijstalen een hinderpaal zou zijn.

Vervolgens richtte hij zich expliciet naar rector André Oosterlinck van de KU Leuven. De KU Brussel maakt deel uit van de Leuvense associatie, maar de verwachtingen die geschapen werden moeten maar eens concreet worden ingevuld, en dit voor Kerstmis. "Indien dit niet of onvoldoende bevredigend blijkt te kunnen gebeuren zullen wij vanaf januari nagaan wat met andere partners gerealiseerd kan worden." Duidelijk taal, die men ook in Leuven heeft begrepen.

Kunnen Leuvense studenten opnieuw naar Raad van State?

Op 6 september velde het Hof van Cassatie, de hoogste rechtbank van het land, een belangrijk arrest in de fameuze zaak-Deschutter (zie ook Veto 25, jg. 27 op Internet). Cassatie vernietigde namelijk de beslissing van de Raad van State van 13 februari 2001 om zich vanaf dan onbevoegd te verklaren voor gevallen waarbij studenten of leerlingen van het vrij onderwijs een beslissing van hun instelling, bijvoorbeeld

een deliberatie, wilden aanvechten bij de Raad van State.

Twintig jaar lang kon dit wel, maar er bestond steeds grote verdeeldheid over de kwestie. De Nederlandstalige leden van de Raad vonden immers dat het uitreiken van diploma's een taak is van publiek belang waarvoor ook een administratieve recht-bank zoals de Raad van State kan bevoegd zijn, terwijl de Franstaligen liever geen inmenging wilden in de vrije onderwijsinstellingen.

Het arrest-Deschutter, dat bijzonder was omdat het door een tweetalige vergadering is beslecht, volgde uiteindelijk het Franstalige standpunt. Cassatie vernietigt nu dit arrest, maar ging niet in op de grond van de zaak. Ze vond enkel dat het arrest onvoldoende gemotiveerd was. Hierdoor wordt de zaak terugverwezen naar de Raad van State. Het bericht uit De Standaard, dat Cassatie een definitief oordeel zou hebben geveld, was dus voorbarig.

Volgens rectoraal adviseur Toon Boon van de KU Leuven is er niet onmiddellijk reden tot ongerustheid. Wellicht zal de Raad van State zich opnieuw over de zaak buigen en een betere motivatie opstellen. Dat er hierdoor nog altijd een verschil in behandeling bestaat tussen studenten van vrije universiteiten, zoals de KU Leuven of de VUB, en de openbare universiteiten, zoals de RUG, is geen onoverkomelijk probleem.

Sinds enkele jaren bestaat immers er immers de tendens om in plaats van naar de administratieve rechter te trekken, wat vaak jaren kan aanslepen, liever een kortgeding in te spannen tegen een onderwijsinstelling. Zo kan er een dwangsom worden opgelegd per dag dat een examencommissie weigert een nieuwe beslissing te nemen. Toon Boon denkt wel dat de KU Leuven haar eigen beroepsreglementen zal moeten herbekijken, indien zich een nieuwe situatie zou stellen.

(ldk, tl)

RECLAME BOEKENFESTIJN REEDS BINNEN VIA ISDN (niet zeker van hoogte)

“Rode loper is kommunikatief handelen”

Fen studentengemeenschap met ruim dertigduizend leden brengt heel wat problemen mee: nachtlawaai, vandalisme en diefstal om er enkele te noemen. De gemeenschapsbuurtagent, ook wel eens ‘de studentenflik’ genoemd, treedt bemiddelend op.

Het begin van het academiejaar roept voor vele bewoners van de stad schrikbeelden over vandalisme en overlast van studenten op. Die studenten voelen zich dan weer geïsoleerd. De studententagente Hans Gooris probeert als een barmhartige Samaritaan de gemoederen te bedaren.

Veto: *Uit een kleine rondvraag bij studenten blijkt u vrij onbekend. Kunt u eens zelf toelichten wat u doet?*

Hans Gooris: «Ik ben studententagente bij de politiezone Leuven, een functie die enkele jaren geleden in het leven werd geroepen. Ik ben het aanspreekpunt voor de studenten, omdat we merken dat de drempel om naar de politie te stappen met allerhande problemen nogal hoog lag. Mijn hoofdtaak is juist om die drempel te verlagen: ze moeten informeel bij mij terecht kunnen voor allerhande problemen.»

Veto: *Heeft u dan enkel een informele functie?*

Gooris: «Ook voor aangifte van fietsdiefstal en vandalisme kan men bij mij terecht. Kortom, voor alle politieke zaken. Hiervoor hebben we allerhande kanalen uitgewerkt, zoals een e-mailadres en een onthaal voor de studenten.»

Veto: *Het probleem van lawaaioverlast van de fakbars is brandend aktueel. Zeker in de Tiensestraat klagen de bewoners steen en been over luidruchtige kafeegangers. Wat heeft u de afgelopen jaren al kunnen realiseren op het vlak van nachtlawaai?*

Gooris: «Sinds twee jaar zijn we heel intensief bezig met het zogenaamde fakbaroverleg. Naast de algemene besprekingen hierover met de studentenkoepel Loko, is er ook specifiek overleg gestart over het probleem van

lawaai in de Tiensestraat. Hierbij brengen we fakbarverantwoordelijken samen met de omwonenden. Zo hopen we door kommunikatie de problemen op te lossen.»

Veto: *Wordt het probleem van nachtlawaai niet wat overroepen?*

Gooris: «Je kunt er niet omheen dat een konzentratie van fakbars van studentenverenigingen vooral ‘s nachts een vorm van overlast met zich meebrengt. Als we er echter zwaar aan werken, kunnen we veel van deze problemen oplossen. Dat is echter niet zo evident. Ik kan de bewoners begrijpen: je zit in Leuven met een studentengemeenschap die vooral ‘s nachts leeft, terwijl de burgers dit overdag doen. Die twee groepen op elkaar afstemmen is een moeilijke taak. Hoe langer hoe meer echter probeert het stadsbestuur de kerk tussen studenten en inwoners in het midden te houden. De studentenscheper is hier een voorbeeld van. De brug tussen stadsbestuur en studenten was vroeger heel lang; nu is die ontgensprekelijk verkort.»

PLAN

Veto: *Een van de belangrijkste peilers in het politiebeleid is het Fiets Aktie Plan (FAP). Wat is daar de aanpak?*

Gooris: «Eerst zullen we waarschuwend te werk gaan. Voor de hardnekkige studenten die blijven stelen, zullen we later repressief optreden. Dit wordt echter tijdig aangekondigd. Hiervoor is de samenwerking met Loko essentieel. Ik heb de indruk dat we voorlopig zeer goed op weg zijn. Samen met de studenten kunnen we bepaalde doelen bereiken. Mijn rode loper is dan ook kommunikatief handelen. Alle partijen dienen betrokken te worden bij bepaalde problemen. Niet altijd moet de politie tussenkomen.»

Veto: *Veel goede bedoelingen, maar toch blijft u te weinig bekend. Hoe kan men u eigenlijk vinden?*

Gooris: «Naast het e-mailadres is er ook kans om mij rechtstreeks aan te spreken. Zo heb ik een standje op de oriënteringsdagen van de universiteit. Sinds vorig jaar stel ik mij aan de eerstejaarsstudenten van iedere fakulteit voor.

Zo krijgt elke student begin oktober de koördinaten waar men mij kan bereiken. De gegevens worden ook vermeld in brochures als de Studentengids. Ik hoop dat op die manier binnen enkele jaren het gros van de studenten mij kent. Zoniet, zullen ze er toch tenminste al van gehoord hebben.»

Veto: *Zelfs merchandising wordt niet geschuwd. Na stressballetjes en muismatjes, zullen dit jaar potloden met het e-mailadres van de agent onder de studenten verspreid worden. Zijn er nog andere kanalen?*

Gooris: «Ik wil werken via de kringverantwoordelijken. Zij hebben namelijk een belangrijke functie. Ik denk dat er veel studenten zijn die de stap naar ons niet durven zetten maar wel over hun problemen spreken tijdens de kringwerking. De verantwoordelijken kunnen ze dan

(foto archief)

doorverwijzen naar ons.»

Jeroen Van den Bossche

Bij de studententagente langsgaan, kan dagelijks van 12u tot 14u. Je vindt hem op de Celestijnenlaan 200P in Heverlee. Mailen kan ook: politiceantenne@kuleuven.ac.be.

HARDE AANPAK VAN STELENDE STUDENTEN

Fietsdiefstal niet langer gezien als studentengrap

Fet aantal fietsdiefstallen in Leuven is spektakulair gedaald. Stelende studenten worden harder aangepakt. Een Chinese uitwisselingsstudent mocht dit aan de lijve onder vinden.

Studenten die hun fiets tijdens een avondje uit in het centrum achterlaten, lopen het risico ‘s anderendaags te voet naar huis te moeten. Fietsdiefstal is een plaag die de laatste decennia deel is gaan uitmaken van de studentenkultuur. Vorig academiejaar werden bij een huiszoeking zelfs tweehonderd gestolen fietsen teruggevonden. Niettemin is het aantal fietsdiefstallen de laatste twee jaar met twintig procent gedaald. Dit is grotendeels te danken aan het Fiets Aktie Plan (FAP) waarmee twee jaar geleden van start werd gegaan.

«Ons hoofddoel is de samenleving tussen studenten en bewoners bevorderen. We wilden echter specifiek iets doen naar het fietsgebruik. Veiligheid staat hierbij voorop», vertelt hoofdkommissaris Michel De Becker. Het hiervoor uitgewerkte actieplan bevat zowel preventie als repressie. Studenten worden aangespoord om hun stalen ros te laten graveren. Dit wordt gratis door de politie gedaan en reeds dertigduizend fietsers gingen op het aanbod in. Ook repressie wordt echter niet geschuwd. Agenten trekken de straat op met een laptop, waarin alle gegraveerde fietsen zijn opgenomen.

De politie neemt de problematiek dui-

delijk ernstig. De Becker: «Als eigenaar en fietser niet overeenkomen, mag deze laatste met een zeer geloofwaardige uitleg op de proppen komen. Als hij die niet kan geven en hij is niet in het bezit van een faktuur, mag hij zijn fiets onmiddellijk afgeven en meekomen voor verhoor. Er zal op dat ogenblik ook een onderzoek gestart worden.»

Bij velen zal dit vreemd in de oren klinken. Iedereen kent wel de verhalen over de student die aangifte van diefstal ging doen en werd weggestuurd met de raad ‘een andere te stelen’.

«Ik ontken dit ten stelligste», zegt De Becker, «Indien dit toch gebeurt, vind ik dit dramatisch. Een dergelijke benadering door agenten is onverantwoord. Fietsdiefstal is een ergerniswekkend fenomeen. Er heeft zich de laatste jaren een mentaliteitswijziging hieromtrent opgedrongen bij de politie». Zijn collega Marc Vranckx bevestigt dit: «We gaan echt op zoek naar fietsendieven. Als we echter eerlijk willen zijn, moeten we toegeven dat met de aangiftes vroeger weinig of niets werd gedaan.»

MAZEN

Nu wordt er vrijwel dagelijks gespeurd naar fietskriminalen. Dankzij de controles

met de laptop werden al een vijftiental dieven met een gestolen fiets betrapt. Een agent vond tijdens een dergelijke controle zelfs zijn eigen gestolen fiets terug. De politie is onverbiddelijk. Dit bleek ook vorige week woensdag. Een controle op de Grote Markt was nog maar net begonnen of een Chinese uitwisselingsstudent mocht uitleggen waarom

“We geven toe dat er met de aangiftes van fietsdiefstallen vroeger weinig of niets werd gedaan”

hij met een fiets op naam van een oudere rondreed. De warrige uitleg in gebroken Engels die volgde, kon de agenten niet overtuigen. Hoewel de fiets niet als gestolen stond opgegeven, moest de jongeman mee voor verhoor. De fiets werd prompt in beslag genomen. «Een voorzorgsmaatregel. Ik voelde dat er iets mis was», motiveert inspecteur Paul Gielens de beslissing. Later bleek dat de fiets vijf jaar geleden gestolen werd.

Zwak punt blijft steeds dat de dief op een niet-geregistreerde fiets zijn gang kan gaan. Ook fietsen die buiten Leuven worden geregistreerd, glijpen door de mazen van het net. «Daarom is het belangrijk dat zoveel mogelijk studenten hun fiets in Leuven laten graveren», zegt De Becker. Hij verwacht ook veel van de mond-aan-mondreklame. «Dat de politie controleert, gaat

rond als een lopend vuurtje. Dat schrikt potentiële dieven af. Daarnaast hebben we ook een zeer goede samenwerking met het parket. Fietsdiefstal wordt beschouwd als een prioriteit op dit ogenblik».

Er worden bijkomende akties aangekondigd bij het begin van het academiejaar. Oktober is namelijk dé piekmaand op het vlak van fietsdiefstallen. «Er zullen affiches verspreid worden in Alma en fakbars om te sensibiliseren. Via Kotnet zullen graveerakties aangekondigd worden. De samenwerking met de universiteit is perfect», verzekeren De Becker en Vranckx ons. Verder mag de student wiens fiets technisch niet in orde is, zich aan een sanktie verwachten. Eerst zal er waarschuwend worden opgetreden, later wordt het betalen. De beide kommissarissen ontkennen met klem dat het steevast de student is die geïsoleerd wordt: «Iedereen wordt gekontroleerd. We richten ons naar alle jongeren.» Men weze gewaarschuwd.

Jeroen Van den Bossche

Je kan je fiets gratis laten graveren bij de fietsdienst van de politie in de Ijzerenmolenstraat. De komende dagen zal er ook aan de verschillende Alma-restaurants worden gegraveerd. Meer info bij de fietsdienst politie Leuven: 016/28.42.80.

Aantal studenten met psychische problemen stijgt

Meer studenten, met ergere problemen, doen een beroep op de diensten van het Psychotherapeutisch centrum (PTC) van de KU Leuven. Wij namen polshoogte van de situatie aan de universiteit met het diensthoofd van het Psychotherapeutisch centrum.

Veto: Met welke problemen komen studenten naar jullie toe?

Hugo Lietaer: «Dat is heel divers: depressiviteit, angstklachten, relatieproblemen, eetproblemen, aanpassingsproblemen, faalangst, uitstelgedrag, stress, maar ook problemen met het verwerken van seksueel misbruik, het overlijden van een familielid, de lichamelijke of psychiatrische ziekte van een ouder.»

Veto: In haar skriptie zei Sarah De Jaeger dat zowat één vierde van de studenten aan een vorm van faalangst zou lijden. Klopt dat?

Lietaer: «Enkel op basis van de mensen die hier komen kunnen we niet zo'n algemene uitspraak doen. De betekenis van zo'n onderzoeksresultaat moet ook begrepen worden in functie van de criteria die men heeft gehanteerd bij de definitie van faalangst. Het is wel zo dat meer dan tien procent van de mensen die in het PTC komen, met faalangst kampen. Dat is in ons centrum een grote groep, maar uiteraard, en gelukkig maar, nog lang geen vierde van de studentenpopulatie.»

«Studenten met faalangst zijn heel angstig voor het falen in hun studies en ook voor de gevolgen van dat falen. Ze gaan de gevolgen van niet slagen zeer ernstig inschatten, en soms overdrijven. Dat worden dan echte rampscenario's. Ze gaan dan overmatig studeren (aktieve faalangst) of juist niet studeren (passieve faalangst) en kunnen diverse diverse angstklachten ontwikkelen. Dat manifesteert zich tijdens de examenperiode, maar ook al tijdens het academiejaar.»

Veto: Volgens de doktoraatsstudie van Patrick Luyten zou een student dubbel zoveel kans maken om een depressie te krijgen ten aanzien van het algemene gemiddelde in de bevolking.

Lietaer: «Het blijkt inderdaad uit onderzoek dat de kans op depressie bij deze populatie en in deze leeftijdsfase groter is dan het gemiddelde. Het studentenleven kan een uitlokkende faktor zijn voor heel wat psychische problemen, wegens de leeftijdsfase, het alleen op kot gaan, het loskomen van thuis. In de studie die je noemt, wordt gewezen op het probleem van te grote afhankelijkheid. Ook te hoge verwachtingen en de perfectionisme kunnen een rol spelen in de ontwikkeling van depressies. Men kreëert te hoge verwachtingen over zichzelf, waaraan men niet kan voldoen. Als de kloof tussen wat men wilt zijn en wat men werkelijk is te groot wordt, of als men zich een te grote prestatiedruk oplegt, kan dit tot depressieve symptomen leiden.»

Veto: De prestatiedruk komt vaak terug als mogelijk oorzaak van depressies, maar in de studie van het PTC over zelfmoord wordt benadrukt dat prestatiedruk niet als voornaamste faktor beschouwd kan worden. Hoe kan dat?

Lietaer: «Dat is niet tegenstrijdig. Het is zo dat bij zelfmoord de prestatiedruk maar één van de factoren is. Het is een complexe combinatie van heel wat factoren op psychisch, biologisch en sociaal vlak die maken dat iemand tot die daad overgaat. We hebben dat benadrukt om te reageren tegen veel te simplistische redeneringen die

daarover dikwijls gemaakt worden, zoals: 'Het is door examenstress of door de studiedruk dat iemand zelfmoord gaat plegen'. Vaak gaat het om studenten die ook al een psychopathologische structuur hebben, die dus ook al psychisch ziek zijn.»

«Dat het belang van prestatiedruk bij zelfmoord moet gerelativeerd worden, sluit niet uit dat deze faktor — ook weer in combinatie met andere factoren — een rol kan spelen in het ontstaan van een depressie. Het gaat hier dan niet zozeer om de objectieve studiedruk, maar eerder om de subjectieve dimensie. Men hoort vaak zeggen dat het studeren altijd maar zwaarder en zwaarder wordt. Maar de vraag is of dat objectief ook zo is. Dat kan, maar ik zou dat niet durven zeggen. Er zijn een aantal evoluties die ook maken dat het minder zwaar wordt. Denk bijvoorbeeld aan de overdrachten of de vrijstellingen: de eisen op dit vlak liggen lager dan vroeger. Het is wellicht meer een kwestie van psychologie. Ouders kunnen, wellicht dikwijls onbewust,

verzorgd werden door het Centrum ter Preventie van Zelfmoord waaraan monitoren en anderen konden deelnemen. Dat is toch een redelijk succes geweest. De bedoeling is dat we dat ook zouden herhalen om de twee of de drie jaar. Op die vormingsdagen wordt aandacht besteed aan vragen als: hoe vang je signalen op die wijzen op zelfmoordgedachten en -plannen, hoe kan je dan een gesprek aanknopen, naar welke hulpverleningsdiensten kun je verwijzen.»

«Tenslotte heeft dit suïcideproject ook geleid tot een nieuwe werkgroep waarin we nadenken over de omkadering en de zorg voor studenten met een psychiatrische problematiek. We behandelen daarin problemen als het spreiden van het studiecurriculum, uiteraard de coördinatie van de psychotherapeutische en psychiatrische begeleiding, maar ook de huisvesting. Studenten met psychische problemen mogen niet geïsoleerd geraken, maar hebben een steunende sociale context nodig. Maar dat is allemaal nog in een eerste stadium.»

logie waarmee men naar ons komt is duidelijk groter. Er komen dus niet alleen meer studenten naar de dienst, ook de ernst van de psychische problemen waarmee studenten komen, wordt zwaarder.»

Veto: De kleine bekendheid van en de hoge drempel naar het PTC zijn zaken die vroeger voor kritiek gezorgd hebben. Heeft u het gevoel dat die drempel gedaald is?

Lietaer: «Jazeker, we zien dat al gewoon aan het stijgend aantal studenten die hier komen. Dat is al jaren in een stijgende lijn. Vorig jaar waren er 600 nieuwe intakes, naast 250 studenten die hier al een behandeling kregen. Een intake is een eerste gesprek met een student. Dat is dus samen 850 studenten die hier konsulteren in één academiejaar. Ongeveer vijf jaar geleden waren er 390 nieuwe intakes. Dat is toch een enorme stijging op een paar jaar.»

«Twee jaar geleden stond in Veto dat we zeer weinig bekend waren. Daar stond toen dat achttien procent van de studenten ons kende. Dat is ondertussen, zo bleek uit

n i e u w onderzoek, vijftig procent, geworden. Sinds enkele jaren maken we ons via brochures en andere kanalen meer bekend dan vroeger.»

«Twee derden van de studenten die hier komen zijn meisjes, één derde zijn jongens. De drempel voor meisjes is blijkbaar lager. Ik denk dat dit onder meer komt omdat meisjes en vrouwen sneller psychische problemen bij zichzelf herkennen en bespreekbaar maken.»

(foto archief) **Veto:** Is er een probleem van wachtlijsten bij het PTC?

Lietaer: «Vooral het voorbije jaar was dat een probleem, en we vermoeden dat dit ook het komende jaar zo zal zijn. Dat heeft te maken met de enorme stijging van het aantal studenten dat naar hier komt, waardoor dat wij het eerlijk gezegd niet meer aankunnen. We kunnen het wel nog aan, maar studenten moeten dikwijls een tijd wachten voor een individuele therapie of een groepstherapie.»

«We gaan het komende jaar wel iets doen aan de wachttijd voor de eerste intake. Deze zou opnieuw binnen de twee weken moeten gebeuren. Het voorbije jaar was het vaak drie à vier weken wachten op de eerste intake. Dat vonden we zelf ook te lang. Nu gaan we een aantal uren proberen vrij te maken zodanig dat die eerste intake in principe steeds binnen de twee weken kan gebeuren. Wat de wachtlijsten voor psychotherapie betreft, doen wij ons best om dit zoveel mogelijk te vermijden. Psychotherapie vraagt echter een zekere tijdsinvestering, zeker bij problemen die ernstig zijn en al jaren duren. Waar het kan werken we met groepen en trachten we zo kortdurend mogelijk te werken. Ik vrees dat wachtlijsten ook het komende jaar een probleem zullen zijn.»

Xavier Kruth

een sterke prestatiedruk opleggen, of studenten zelf vinden dat heel belangrijk. En het is eigenlijk die prestatiedruk die depressief kan maken. Men legt de lat te hoog en kan er dan niet aan voldoen.»

HUISVESTING

Veto: Een paar jaar terug werd er aan de KU Leuven aan de alarmbel getrokken in verband met het aantal zelfmoorden. Hoe kwam dat en wat is daar concreet mee gebeurd?

Lietaer: «In de twee jaar voor 2000 waren er meer zelfmoorden onder studenten dan de jaren daarvoor. In 1997-1998 en 1998-1999 overleden er respectievelijk zeven en vier studenten van de KU Leuven door zelfmoord. Persoonlijk denk ik toch dat dit schommelingen zijn die, louter statistisch, als toevallig kunnen beschouwd worden. Het was wel de aanleiding om een werkgroep rond preventie van het zelfmoordgedrag bij studenten in het leven te roepen. In het kader van die werkgroep is er in het PTC één jaar onderzoek gebeurd door Christine Maesschalck over zelfmoordgedrag bij studenten en mogelijkheden tot zelfmoordpreventie. Dat heeft geresulteerd in een onderzoeksrapport en een brochure 'suïcidaal gedrag bij KU Leuven-studenten'. Er waren ook een aantal vormingsdagen die

Veto: Wat met de de buddy's, studenten bij wie studenten met psychische problemen zouden kunnen aankloppen?

Lietaer: «Het idee van die buddy's hebben we voorlopig verlaten en tot initiatieven op dit vlak is het nauwelijks gekomen. Het is een enkele keer wel gebeurd dat we een student met psychiatrische problemen in contact gebracht hebben met andere studenten: niet om hem te begeleiden, maar wel om hem eens mee te nemen naar een of andere activiteit, of om er af en toe eens langs te gaan. Tegen het idee van buddy's is er ook vanwege de studenten reactie gekomen. Enerzijds is dit begrijpelijk. Men is bijvoorbeeld bang om tijdens een examenperiode gekonfronteerd te worden met een zware psychische crisis van een medestudent. Anderzijds denk ik dat er over het algemeen nog teveel ontbrekende vrees en een te groot taboe bestaat ten aanzien van psychisch ziek zijn.»

«Het is in ieder geval zo dat we in ons centrum meer en meer studenten zien met psychiatrische problemen. Bijvoorbeeld, een zeven procent van de studenten die hier komen heeft in het verleden al een psychiatrische opname gehad. Nog eens een goede tien procent heeft ambulante of privé-psychotherapie of een privé-psiater geconsulteerd. De psychopatho-

Samen hogeschool maken

Op zoek naar een origineel welkom voor haar eerstejaarsstudenten, en om verveling tegen te gaan, koos de KH Leuven voor de opening van het academiejaar voor een jonge, frisse formule, weg van academische toespraken zoals bekend van de universiteit.

Verskillende geledingen van de KH Leuven vonden elkaar in 2000 in het opzet van een cultuurmarkt. Onder invloed van de studentenorganisaties Ovrkoepelende KringRaad (OKeR) en Overkoepelende StudentenRaad (OSR) vloeit dit spontaan over in een namiddag vol informatie, activiteiten en optredens, de PLUG-IN. Voor de tweede editie verhuisde men uit schrik voor de weergoden van de abdij van Park naar de Brabantthal, waar donderdag alweer de derde editie van het spektakel werd georganiseerd.

Derde editie, met een welgekomen vernieuwing: de namiddag wordt opengetrokken van eerstejaars naar alle studenten van de KH Leuven. Met een opkomst van een kleine vierduizend studenten mag dit evenement een wervend succes genoemd worden. Want deze studenten studeren vooralsnog eerst aan hun departement en dan pas aan de KH Leuven, in tegenstelling tot de universiteit. Samen dingen doen schept echter een band over de stadsgrenzen heen.

PAARDENSTAART

Ook wij zijn van de partij bij de voorbereidingen van de fietskolonne aan het departement Sociale School in Heverlee. Rode ballonnen met opdruk van het KH Leuven-logo worden uitgedeeld en bevestigd aan fiets, rugzak of paardenstaart. Ook latjes van de eerste sponsor worden aan de grijpgrage handen voorgehouden. De sponsor rijdt voor de fietskolonne met een wagen die veel weg heeft van een koersdirectie. Daarnaast staan er verschillende studenten ter beschikking, gewapend met oranje vestjes en roodwitte borjes. Ook aanwezig zijn de vier zwaantjes en twee politiewagens die mede instaan voor de beveiliging van de fietskolonne en het afzetten van de ring rond Leuven.

Het boeken van een politiebegeleiding is geen sinecure. Vooral door de hoge kostprijs is de stad een beetje terughoudend met haar toezegging van politiebegeleiding, aldus studentenscheper Saïd El Khadraoui. Maar twee jaar fietskolonne en de voorgenomen passage aan het stadhuis in het centrum van Leuven heeft blijkbaar de zaken wat vergemakkelijkt. Wanneer de fietskolonne zich in beweging zet, gaat het op een gezapig tempo richting centrum. Alleen de mensen van De Lijn hebben het blijkbaar moeilijk om te gehoorzamen aan een jonge studente met fluo vestje en roodwit bord. Gelukkig is er de politie om hen terecht te wijzen.

In het centrum ontmoeten we de afvaardigingen van respectievelijk het departement verpleeg- en vroedkunde en het departement Rega. Deze laatste zonder

(Echo) te ontmoeten. Duidelijk beter georganiseerd, met een groter aantal fietsers dan tot nu toe waargenomen.

Uiteindelijk vinden zo'n vierduizend studenten hun weg naar de Brabantthal, met de fiets, De Lijn, speciaal ingelegde bussen voor DLO-Diest, de brommer of de auto. Inderdaad, koning auto is nog prominent aanwezig, waaruit blijkt dat de inspanningen om het openbaar vervoer aan te prijzen nog niet ten einde zijn. De Lijn heeft alleszins een stand, alwaar menig

Gelukkig kon de dienst EHBO melden, dat slechts acht gewonden werden behandeld. Een nieuw rekord?

Onder de toeschouwers waren ook docenten aanwezig. Natuurlijk, want uiteindelijk was het toch een lesvrije namiddag. Desalniettemin hadden velen onder hen zich een extra vakantienamiddagje aangesmeerd. Het verschil in aanwezigheid van het aantal docenten van elk departement en de aanwezige studenten was gelijklopend.

volgden op zijn toespraak, waarna het de beurt was aan algemeen directeur van de KH Leuven Toon Martens. Om zijn afwezigheid gedurende het eerste deel goed te maken, hij was verhinderd door een directe konfrontatie met de minister van onderwijs voor het VRT-nieuws, geheel in het licht van zijn jong en studentikoos imago, beklom de algemeen directeur het podium met een strop om zijn nek. Zijn speech stond dan ook helemaal in het teken van de nijpende tekorten in de studie-

foto: OSR/OKeR

student navraagt hoe hij zijn departement kan bereiken.

Samen hogeschool maken, dat doe je niet alleen. Daarom wordt aan elke klasgroep gevraagd, niet alleen samen te werken in het goed beëindigen van de verschillende spelletjes, zoals autopod met z'n vieren of met z'n vieren wandelen met 3 grote schoenen, waar vooral koördinatie het doet. Neen, ook moeten ze op zoek naar wie in de klasgroep de beste is in bepaalde denken doespelletjes. Ook werd hen gevraagd kennis op te doen in verband met de KH Leuven en al haar geledingen, zoals daar zijn Lens, OSR, de kringen, hun fakbars en dergelijke meer.

Verskillende spectaculaire attracties waren opgesteld om het jonge volkje te amuseren. Reeds vermeld is de toch wel moeilijk te koördineren autopod voor vier, daarnaast stonden ook de bekende *bungeerun* en een opblaasbare klimtoren ter beschikking. *Top of the bill* was een glijparcours waarin studenten, gehuld in een kunststoffen overall, over een waterglad oppervlak zichzelf katapulteerden. Even succesvol, maar met minder goede afloop

Vooral het departement Rega was ondervetegenwoordigd. Dit komt vooral door de aard van de opleidingen die aangeboden worden door het departement, aldus Mady Van Cauteren, departementshoofd.

Dit wordt bevestigd en beklemtoond door Jan Vandergote vice-departementshoofd van DLO. "In de opleiding wordt veel aandacht besteed aan organisatie van evenementen en begeleiding van groepen, vooral in de opleiding bewegingsrecreatie, van waaruit leerlingen gemobiliseerd worden om deel te nemen aan de organisatie van de Plug-In. In ruil voor studiepunten natuurlijk. Een praktijk die meer gebruikt wordt om studentenparticipatie te belonen. Zo kunnen studenten tot maximum 5 studiepunten bijengaren door deelname aan verschillende soorten van overleg."

SYSTEEMBEHEERDER

Terug op het veld staat de Brabantthal in verbinding met de buitenwereld via een *cyberkafé*, opgebouwd door de mensen van de Inter-Student-Workshop onder leiding van Wouter Mignon, systeembeheerder van het departement Rega en tevens één van de bezielers van de eerste Plug-In, toen nog als student. Vijfentwintig computers voorzien van het Linux-besturingssysteem, waarop het vooral de bedoeling was om de KH Leuven-website en het nieuwe studentenmailsysteem bekendheid te geven.

Dat samen meer betekent dan alleen studenten, docenten en directie blijkt uit de aanwezigheid van de rector van de KU Leuven André Oosterlinck. Zijn toespraak over de associatie, waarin hij het broeder- en zusterschap van de hogeschool en de universiteit beklemtoonde, kon op veel bijval rekenen van het aanwezige studentenpubliek. Luid applaus en gejoel

financiering van de hogeschoolstudenten.

Ook burgemeester Louis Tobback was van de partij om hulde te brengen aan de KHLeuven, met in zijn kielzog studentenscheper Saïd El Khadraoui. De studenten van Clenardus, de studentenvereniging van DLO-Diest, bewees hun ondernemerstalent, door aan de burgemeester een T-shirt van hun kring te verkopen. Alleen het bijhorende ledenformuliertje wilde hij niet invullen om zijn thuisadres niet nodeloos te verspreiden.

De stad was onder meer ook aanwezig met de studentenagent, het STUK, als kultuurlijk en andere organisaties. Grote afwezige was helaas LOKO. Ook Veto ontbrak met een stand of een krant; maar misschien maken we het wel goed met dit artikel.

Wanneer de studenten opbreken, breekt in de VIP-ruimte van de Brabantthal de receptie voor docenten, personeel en genodigden aan. Ondanks de poging zich een progressief en jong imago aan te meten blijkt er nog nood aan een ietwat stijvere bedoening met gratis drank en selderij met dipsaus. Gelukkig -- of spijtig genoeg -- niet langer het deftige wandelbuffet met warme tagliatelli, voorafgegaan door openingspeeches van bekende en minder bekende prominenten uit de academische wereld.

Karel Tavernier, voorzitter van het hogeschoolbestuur, vat het even samen: "Uiteindelijk moet een opening van het academiejaar de studenten aanspreken. Want wij zijn er toch om hén te dienen."

Uiteindelijk gaat de trofee van beste klasgroep niet naar één, maar naar twee groepen. Eén van Sociale School en één van DLO-Diest. Eerste prijs is een daguitstap met barbecue, drank en een privé-orkestje, alles betaald door de KH Leuven. Of hoe KH Leuven staat voor teambuilding.

"De opening van het academiejaar moet de studenten aanspreken, want wij zijn er toch om hén te dienen."

ballonnen of fluo vestjes. Blijkbaar is de interne communicatie en organisatie nog steeds een knelpunt in de koördinatie van een zo groot opzet. Zonder noemenswaardige problemen rijden we verder in de richting van Haasrode, langs de abdij van Park, om boven aan de grens Leuven-Haasrode de colonne departement lerarenopleiding (DLO)- Economische Hogeschool

was een opblaaskonstruktie waar studenten naar boven moesten kruipen en zich daarna naar beneden moesten laten glijden.

Enkele studenten, allemaal waaghalzen van lerarenopleiding lichamelijke opvoeding, liepen eerstegraadsbrandwonden of een zwaar verzwikte enkel op toen zij niet naar beneden gleden, maar zich vol heroïsme van het gevaarte afwierpen.

"Kwaliteit, katholiek en kredietwaardig"

De gloednieuwe associatie, de semestereksamen, de komende bachelor-masterhervormingen... Er was heel wat te vertellen op de opening van het nieuwe academiejaar. En er werd ook heel wat verteld op de meer dan twee uur durende openingszitting die maandag 23 september in PDS plaatsvond.

Welgeteld zes sprekers stonden op het programma, de ene nog eminenter dan de andere. Niet alleen de rektor zelf nam het woord, ook twee voorzitters van hogescholen uit de Associatie KU Leuven of de Kwaliteitsvolle Associatie Leuven (Kwal) zoals de studenten ze wel eens durven noemen, minister van onderwijs Marleen Vanderpoorten en vertegenwoordigers van het AAP en BAP — de assistenten — en de studenten mochten speechen. De toespraken hadden diverse onderwerpen, maar veruit de meeste aandacht ging naar de associaties en de internationalisering in het algemeen.

Norbert Van Broekhoven, voorzitter van de Katholieke Hogeschool Limburg, mocht de spits afbijten. Hij had het over de mogelijke gevolgen die aan de associatievorming verbonden zijn, onder andere de opwaardering — al nam Van Broekhoven dat woord niet in de mond — van de hogeschoolopleidingen: "Een van de belangrijkste elementen uit het dekreet is de zogenaamde akademisering van het hoger onderwijs van twee cycli". Hij pleitte verder ook voor samenwerking tussen de hogescholen van de associatie onderling, wat weliswaar niet uitsluit dat er ook met instellingen van buiten de associatie samengewerkt kan worden. Tot slot richtte hij een min of meer directe oproep tot minister Vanderpoorten om meer middelen voor onderzoek aan de hogescholen.

Er is nogal wat kritiek geweest op de Leuvense associatie: wie de namen van de leden ervan bekijkt, merkt al snel dat ze bijna allemaal het woord 'katholiek' in hun naam dragen. William De Grootte, voorzitter van de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende, verdedigde deze keuze nadrukkelijk: "De hogescholen die toegetreden zijn tot de Associatie KU Leuven hebben gekozen voor een ruim samenwerkingsverband: van de Maas, over Brussel tot aan

universiteit en minder succesvolle universiteitstudenten zouden zonder nodeloos tijdverlies moeten kunnen instappen in een verwante opleiding aan de hogeschool."

Tussen de sprekers door waren er enkele filmpjes te zien. Veel aandacht werd besteed aan UUR KULTUUR, de gratis reeks voorstellingen die de universiteit aanbiedt, aan de associatie en aan enkele internationale programma's. Het viel wel op dat de 'gewone' studenten nauwelijks aan bod kwamen.

Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten, die het publieke debat nooit schuwt, begon met een uiteenzetting over de bachelor-masterhervorming. Ze benadrukte dat de hervorming zeker geen louter formele aanpassing mocht worden, zonder echt te kiezen voor een bachelor als volwaardig diploma of doorstroomdiploma.

Minder genuanceerd was Vanderpoorten als het aankwam op de lerarenopleiding. In haar toespraak zette ze haar visie op de toekomst van de lerarenopleiding nauwkeurig uiteen. Ze zei onder andere dat de lerarenopleiding zeker geen aparte master mag worden.

ZWANGER

Wie trouwens dacht dat door de BaMa-hervorming alle opleidingen voortaan ten minste vijf jaar zouden duren, mag die vrees — of hoop — opbergen: de minister zei met nadruk dat er geen sprake kon zijn van een algemene verlenging van de studieduur.

Ook een vertegenwoordiger van de assistenten mocht het woord nemen. Lies Sercu linkte de nieuwe ontwikkelingen inzake *family balancing* met de recente ontwikkelingen aan de KU Leuven. Immers, vorig jaar werd niet enkel de associatie 'gebaard', ook op Europees vlak zit de KU Leuven in de nieuwe European Research League. Ze wees er echter op dat de groeiende samenwerking ertoe kan leiden dat de taken van de assistenten sterk kunnen groeien in aantal en omvang. Ze brak ook een lans voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen, wat onder andere een soepelere regeling voor zwangere vrouwen veronderstelt.

De langste, maar misschien ook meest interessante, speech van de dag was van de hand van rektor Oosterlinck. Hij maakte een

Hij bewees met cijfers dat er in de VS veel meer een scheiding is tussen de topuniversiteiten en de rest dan in Europa, maar stelde daarna wel dat dat niet noodzakelijk slecht is, maar een resultaat van een verschillende manier van denken: in de VS bestaat er een soort meritokratie (het beste onderwijs voor de besten), terwijl in Europa het egalitarisme (zo goed mogelijk onderwijs voor iedereen) overheerst. Hij pleitte in bedekte termen om het Europese systeem lichtelijk om te vormen, zodat er ook hier een scheiding zou komen tussen onderzoekgerichte en onderwijsgerichte universiteiten. Hij stelde zijn collega's echter wel gerust: "Ik wil niet zeggen dat er in

Vlaanderen te veel universiteiten zijn, ik bedoel wel dat er maar plaats is voor twee of drie topuniversiteiten". De goede verstaander begrijpt dat Leuven volgens Oosterlinck een Europese topuniversiteit moet worden.

En zo had iedereen zijn zegje gehad, van de studenten tot de minister. Om het met de woorden van de rektor zelf te zeggen: "Dan rest mij nu nog enkel de dankbare taak om het academiejaar 2002-2003 voor geopend te verklaren en iedereen een geslaagd en innovatief jaar toe te wensen."

**Laurens De Koster
Ellen Permentier**

IN DE RAND VAN DE OPENINGSZITTING

Profjekijken op maandag

De kerken lopen leeg, zegt men weleens, maar wie op maandag 23 september al om tien uur uit zijn bed was en toevallig in de buurt van het stadhuis wandelde, zal dat niet beamen. Toen leek het wel alsof heel Leuven — plus een paar Japanse toeristen — probeerde in de Sint-Pieterskerk binnen te komen.

De laatste maandag van september is altijd dé dag waarop de Leuvense professoren kunnen schitteren. Dan kunnen ze namelijk in hun mooiste kleren — de elegante toga's — een heel parcours afleggen. Ondanks het vroege uur, voor studenten dan toch, stonden een paar honderd mensen te wachten langs het trajekt om toch maar een glimp te kunnen opvangen van hun favoriete prof, of misschien zelfs van de rektor. Er liepen ook enkele bekende gezichten mee in de stoet, waaronder professor emeritus Mark Eyskens.

Vele proffen genoten zichtbaar van de aandacht, en leken een beetje teleurgesteld toen de stoet aankwam bij de Sint-Pieterskerk. Daar werden ze echter snel getroost doordat bijna de hele middenbeuk van de kerk was voorbehouden voor de 'togati', en het regelmatige geklik van fotoestelletjes bewees dat het met de aandacht nog niet was afgelopen.

Na de eucharistieviering zette het kleurrijke gezelschap zich in beweging naar de Pieter De Somer-aula voor de academische zitting. Onderweg moesten ze echter nog langs een groepje van zes aanhangers van het Katholiek Vlaams

Hoogstudentenverbond (KVHV), die een spandoek hadden opgehangen met de weinig ter zake doende eis "Splits Brussel-Halle-Vilvoorde nu!" Op die academische zitting was nog een veelvoud meer aan hoogwaardigheidsbekleders aanwezig. Alleen al de inleiding van rektor Oosterlinck sprak boekdelen: "Dame en heren minister, uwe excellentie, waarde rektoren." en zo nog vijf minuten. Wij herkennen onder anderen kardinaal Danneels, burgemeester Louis Tobback, de ministers Vanderpoorten, Daems, Chabert en Vandenbroucke en nog vele anderen.

Bij elk feest hoort een receptie, en dat geldt natuurlijk ook voor de opening van het academiejaar. In de Jubileumzaal in de Hallen werd er voor alle genodigden, maar eigenlijk ook voor sommige niet-genodigden, een waar feestmaal van broodjes voorgezet. Onderweg naar die zaal zong het Leuvense Universitair Koor de gasten in stereo toe: de zangers stonden namelijk aan weerskanten van de trap, wat een schitterend onderdompelend effect had op wie de trap opging. Het koor had de mis trouwens ook al bijzonder mooi opgeluisterd.

Het is een prachtig feest, de opening van het academiejaar, en hoe ondemokratisch en elitair het ook mag lijken, wie kan daaraan nu denken als zo'n heerlijk ouderwetse taferelen zich vlak voor zijn neus afspeelen?

Laurens De Koster

de Noordzee". De Grootte verwoordde ook de drie K's, de steunpilaar van de associatie: kwaliteit, katholiek en kredietwaardig.

De Grootte vervolgde met een korte uiteenzetting over de voordelen van de associatie voor de studenten; hij had het dan vooral over de verhoogde mobiliteit: "Studenten met een hogeschooldiploma zouden vlotter kunnen overgaan naar de

vergelijking tussen het hoger onderwijs in Europa en de Verenigde Staten, waarbij hij de controverse niet schuwde. Hoewel hij de overdreven competitiviteit in de VS hekelde, meende hij wel dat enkele van hun evaluatiemethodes erg interessant waren, zoals het omstreden systeem om de waarde van een publikatie te meten aan het aantal citaties in vaktijdschriften.

"575 vergaderingen per week, dat moet je verdienen!"

Beste studenten,
Beste niet-studenten,

"Als de revolutie uitbarst in de voormiddag, zullen de studenten hopeloos te laat komen," zegt men wel eens. Zelfs de stad Leuven beeldt de studenten in haar infobrochure af als zuipende en brossende druggebruikers. En toch staan we hier vandaag, om jullie er eens te meer van te overtuigen dat de student nog leeft en best wel meer doet dan het beest uithangen.

Ik geef het grif toe: een pintje gaat er wel in, net als die knappe scharrel uit de Bierkelder. De realiteit is echter meer dan dat. Voor velen is de studententijd een periode van intellectuele, sociale en maatschappelijke ontplooiing.

Honderden studenten zetten zich in voor de Leuvense studentenbeweging. Vergeet niet dat velen daarvan op dit moment bezig zijn uw nieuwe studenten op te vangen. Voor de academische overheid bestaat de studentenbeweging wellicht uit de vier studentenvertegenwoordigers in de Academische Raad. Hiermee wordt manifest onrecht aangedaan aan de zovele studenten die actief zijn in de studentenbeweging. En dit op verschillende niveaus die onlosmakelijk verbonden zijn.

Eendracht maakt macht: dit hebben de Leuvense studenten al lang begrepen. Daarom hebben ze hun krachten gebundeld in de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie Loko. Er zijn dertig fakulteitskringen en acht verschillende geledingen binnen Loko; samen zorgen ze voor een unieke mix van studentikoze en serieuze activiteiten.

De kringen organiseren fuiven, cantussen, cursusdiensten. Ze sturen vertegenwoordigers naar POC's en fakulteitsraden. Een tiental fakbars, uitgebaat voor en door studenten, bieden ontspanning tegen betaalbare prijzen. Loko verzorgt de studentenvertegenwoordiging in de beleidsorganen van de universiteit, geeft Veto uit, heeft een eigen radiozender. En dan zijn er nog mega-evenementen zoals de vierentwintigurenloop of de beiaardcantus en een eigen fuifzaal. 575 vergaderingen per week zijn nodig om dit alles te realiseren.

Wij willen als gelijkwaardige partners behandeld worden. Zo wordt medewerking pas samenwerking. We zijn immers geen 'ekskuus-studenten' van wie de mening 'genoteerd' maar veel te vaak genegeerd wordt.

Toch krijgen we voortdurend verwijten over een verminderd engagement. Een recente studie van het departement Sociologie ontkracht echter het doemdenken over onze generatie. Het engagement van de Leuvense student is veranderd, maar niet verminderd. We veranderen, maar we verdwijnen niet: de vertegenwoordiging staat er nog steeds!

De belangrijkste taak van de studentenbeweging is de wisselwerking tussen studenten en universiteit garanderen. De relatie met de studentenpopulatie en de academische overheid is echter niet altijd evident.

Het is niet makkelijk de studenten een forum te bieden en te betrekken bij ons beleid. We streven ernaar onze standpunten en werking duidelijker te maken naar onze achterban. Transparantie is een heikel punt. Trouwens, niet alleen voor ons. Of vraagt u maar eens aan een willekeurige prof om het concept Begeleide Zelfstudie uit te leggen.

Iedere studentenorganisatie wordt gekenmerkt door een beperkte continuïteit. Het beleid van een universiteit kan een decennium lang door dezelfde groep mensen bepaald worden; bij ons wisselen de generaties elkaar veel sneller af. Dat maakt het er niet eenvoudiger op. Anderzijds maakt het een dynamiek mogelijk waaraan de universiteit een voorbeeld zou kunnen nemen.

UITSTRALING

Onze representativiteit staat vaak ter discussie, ook de academische overheid stelt ons mandaat dikwijls in vraag. Het antwoord van de studentenbeweging

luit — niet uit gewoonte maar uit overtuiging — getrapte democratie. Elke studentenvertegenwoordiger wordt gemandateerd door de Leuvense fakulteits-

kringen. Deze worden op hun beurt verkozen door de studenten van de betreffende fakulteit. Op die manier wordt iedere studentenvertegenwoordiger van Loko door alle Leuvense studenten verkozen, zij het onrechtstreeks.

Het deficitair metakognitief didactisch vocabularium impliceert een suboptimale impact op de proaktieve implementatie van specifieke curriculumhervormingen. Begrijpt u het nog? Ik ook niet. Maar ik word wel gedwongen een dergelijk jargon te aanhoren en neem dit willens nillens mee in mijn discussies.

En omdat we er niet altijd voldoende in slagen de dossiers voor studenten begrijpelijk te maken, loopt de informatiedoorstroming geregeld mank.

De complexe onderwerpen en een niet aflatende administratieve rompslomp zorgen ervoor dat men op vergaderingen amper tot de kern van de zaak komt. Hierdoor wordt het moeilijker om op lange termijn te denken. Ook de studentenbeweging heeft hieronder te lijden. Toch slagen we erin over belangrijke onderwerpen een uitgewerkte visie te ontwikkelen. Jammer genoeg moeten we vaststellen dat hiermee niet altijd rekening wordt gehouden.

Zo was het ons reeds geruime tijd duidelijk dat er moeilijkheden dreigden op de kamermarkt. Toch wordt onze bezorgdheid pas de laatste maanden ook op hoger niveau gedeeld, mede dankzij de media. Enkele honderden buitenlandse studenten vinden nu geen onderdak, waardoor het pijnlijk duidelijk wordt dat men beter vroeger naar ons had geluisterd. Het heeft weinig zin om programma's met internationale uitstraling op te richten, als men niet eens in de basisbehoeften kan voorzien.

VANZELFSPREKEND

Onze houding in het semeks dossier, bewijst op voldoende wijze — misschien zelfs met onderscheiding — onze bereidheid om mee te werken, zelfs al verschillen de meningen fundamenteel. In het belang van de studenten besloten we actief

mee te werken aan het nieuwe jaarsysteem. Meer nog, in veel opleidingen waren de studenten de voortrekkers bij het totstandkomen van de huidige programma's.

Als een belangrijk deel van de academische gemeenschap willen wij als gelijkwaardige partners behandeld worden. Dit is een noodzakelijke voorwaarde opdat medewerking samenwerking zou worden. We willen immers niet versleten worden voor 'ekskuusstudenten' van wie de mening 'genoteerd' maar veel te vaak genegeerd wordt.

Wij vragen dan ook dat studentenvertegenwoordigers opgenomen worden in belangrijke organen, niet omdat een of ander reglement of decreet dit voorschrijft, maar omdat

men hun wezenlijke inbreng waardeert. De studentenparticipatie in de associatie moet nog definitief geregeld worden in het structuurdecreet. Het getuigt echter niet van volwassenheid zich hierachter te verschuilen. Laten we hopen dat in de KWAL, de Kwaliteitsvolle Associatie Leuven, onze vertegenwoordiging niet beperkt blijft tot een arbeidsintensieve schijn van inspraak. Een adequate studentenvertegenwoordiging in de Raad van Beheer van de associatie lijkt ons vanzelfsprekend.

De studentenbeweging bekleedt een belangrijke scharnierfunctie. Daarom blijven we de kwaliteit van onze vertegenwoordiging waarborgen. De studentenbeweging schopt niet alleen tegen schenen maar heeft wel degelijk een visie op veel aspecten van het hoger onderwijs. We verwachten dan ook respect voor onze vertegenwoordigers. 575 vergaderingen per week, dat moet je verdienen.

Dit is de integrale tekst. De studententoespraak werd dit jaar uitgesproken door Filip Charlier, student geneeskunde en studentenvertegenwoordiger op de Academische Raad.

Blote billen en voetstampende proffen

Toe laat je vijftienduizend studenten hun zegje doen in vijf à tien minuten? En waar haalt die *pipo* vooraan uiteindelijk zijn legitimiteit vandaan om te zeggen wat de Leuvense student denkt? Moeilijke vragen, waarvoor we ook even in ons eigen archief moesten duiken.

Het is zonneklaar dat de tekst van de studentenspeech niet zomaar een causerie is die in afwachting van de kopieuze receptie in de Universiteitshallen wordt uitgesproken. Het is een beleidsverklaring waarin de studentenkoepel haar visie geeft over hete hangijzers en de krijtlijnen uitzet voor het komende academiejaar. Het is bovendien de ideale gelegenheid om voor een ruim publiek, en de talrijk opgekomen media, de eisen en de bekommernissen van studenten in de verf te zetten. De studenten geven een marsrichting aan waarmee de diverse overheden dan rekening -- of net geen rekening -- mee zullen houden.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) is de officiële gesprekspartner van de studenten met de universiteit. Loko heeft daarom het recht jaarlijks iemand aan te wijzen die een redevoering mag houden. In Leuven bestaat er een getrapte democratie, waarbij de gekozen kringpresidia hun vertegenwoordigers aanduiden binnen Loko. De open algemene vergadering (OAV) is dan uiteindelijk het hoogste beslissingsorgaan binnen de Leuvense studentenkoepel. Het is in deze vergadering dat de tekst van de speech wordt bepaald, meestal een week voor het academiejaar aanvat. De tekst is dus niet het werk van een select clubje, maar heeft een zeer ruim draagvlak bij de Leuvense studentenkringen.

Op de eerste vergadering wordt er steeds gebrainstormd, zowel over de thema's als over de manier waarop de speech naar voren zal worden gebracht. Iedere kringvertegenwoordiger mag voorstellen aandragen. Het vergt meestal enige tijd voor een consensus of een meerderheid kan worden bereikt tot het onderwerp, waarna dan de ruwe structuur wordt afgesproken. Een kleinere werkgroep houdt zich dan bezig met het uitwerken van de volledige tekst. Die wordt dan een paar dagen later opnieuw voorgelegd, waarna er nog talloze wijzigingen en amendementen kunnen worden aangebracht. Tot slot kiest de vergadering de persoon die de tekst mag voorlezen. Kandidaten moeten daarbij eerst een klein stukje uit de tekst voordragen, waarna er een stemming volgt.

ZWARTBOEK

De studentenspeech is nochtans geen traditie die uit 1425 stamt. Nadat in het woelige jaar 1968 de academische zitting werd verstoord door studenten die inspraak eisten, werd een jaar later een akkoord bereikt dat ook de studentenvertegenwoordigers een rede mochten houden. De eerste student die toen het woord mocht nemen was Mon Vanderostyne, later redakteur buitenland bij De Standaard en destijds voorzitter van de Algemene Studentenraad (ASR), de voorloper van Loko. Hij had het over, hoe kon het ook anders, participatie en contestatie, maar zelfs Vanderostyne kan zich vandaag niet meer herinneren wat de feitelijke inhoud was.

In de jaren daarna is het klassieke thema van de democratisering, in de ruimste zin van het woord, steeds aanwezig. Vaak wordt het gebrek of de afwezigheid van inspraak aangeklaagd, terwijl vooral in de crisisjaren de sociaal-ekonomische problematiek op de voorgrond kwam. De studenten pikten het niet dat er zou bespaard worden en de vrije toegang het

hogere onderwijs zou worden belemmerd. De ASR schrok er daarom ook niet voor terug om met zwaar gedocumenteerde teksten naar voren te komen, waarbij de toespraak meer leek op een soort zwartboek met sijfertjes dan op een coherent verhaal dat een bepaalde visie op de universiteit vertolkte.

Dat sommige thema's wel heel gevoelig liggen, werd duidelijk tijdens de academische openingszitting van 1980. Toen Karel Meganck, voorzitter van Sociale Raad en een "slordig jongmens" zoals Het Volk de dag erna schreef, zijn speech opende om een vergelijking te maken tussen het loon van een hoogleraar en dat van iemand van het technisch personeel van de universiteit, begonnen de professoren met hun voeten te stampen of verlieten ze de zaal. Toen ook rector De Somer genoeg gehoord had, nam hij zelf eigenhandig het woord van de studentenvertegenwoordiger af onder het mom van een verlopen spreektijd.

OORTJES

Evenzeer traditioneel is de jaarlijkse vraag of de tekst van de studentenspeech vooraf aan de academische overheid moet worden overgemaakt. Dit was immers een eis van rector Roger Dillemans die na zijn aantreden in 1985 liever niet te veel dissonante geluiden hoorde op zo'n plechtige gelegenheid. Dit gaf hem tevens de gelegenheid om de studenten in zijn eigen rede van antwoord te dienen. Ook wijlen rector Piet De Somer ging nog regelmatig in op de thema's die de studenten aanbrachten. Rector André Oosterlinck van zijn kant heeft tot dusver nooit van de gelegenheid gebruik gemaakt om zich over de studentenvertegenwoordiging uit te laten. Hij had meer oog voor zijn stokpaardjes van de internationalisering en het wetenschappelijk onderzoek. Wanneer er immers ministers in de zaal zitten, kan het nooit kwaad om extra middelen te vragen.

Rector Dillemans liet echter ook in een aantal gevallen verstaan dat bepaalde zinsneden in de studentenspeech niet konden. Zo moest in 1987 in een toespraak over medebeheer de laatste zin geschrapt worden die volgend Vlaams spreekwoord bevatte: "Als apen hoog willen klimmen, ziet men pas hun blote billen." Dat was toch niet echt bestemd voor de academische oortjes, vond het rectoraat, en de studenten bonden in. Ook in 1990 moest de laatste zin eraan geloven, omdat er minister van Onderwijs Daniël Coens werd aangepakt wegens zijn grote besparingsplannen ("Coens, schuif het niet af op onze ruggen, wordt maar burgemeester van Brugge!"). Omdat de minister zelf ook in de zaal zat, kregen de studenten een kwartier voor het begin van de zitting van de rector te horen, dat de zin er niet in mocht voorkomen. En opnieuw werd de tekst aangepast.

De tonaliteit verandert ook met de jaren, hoewel een cynische -- om niet te zeggen fatalistische -- stijl vaak overheersend was. Af en toe werd er een poging tot humor gedaan, maar daar bleef het dan ook bij. Omdat iedere generatie studenten zijn eigen stijl en aksenten in de speech wil zien, is het voor buitenstanders niet steeds even eenvoudig de rode draad doorheen de jaren te volgen. Daar waar in 2000 nog dreigende taal werd gesproken aan het adres van de academische overheid -- wat uiteindelijk ook zou leiden tot een betoging en een bezetting van het rectoraat --, hield men in 2001 een positief pleidooi over internationalisering en konstruktieve samenwerking op dit punt. Het is wellicht vanuit die optiek dat Loko er dit jaar voor gekozen heeft haar eigen rol nog eens te iken binnen het ruimere kader van de universiteit.

Thomas Leys

te gek aanbod van acco

Koop nu je acco-aandeel en word lid van acco vóór 24 september 2002. Geloof het of niet, met je **GRATIS PAPERBLOC** geniet je het hele jaar door van onze **PROMOTIES EN KORTINGEN!**

HEEL JE STUDENTENTIJD 15% KORTING OP JE CURSUSSEN

Cursussen, verplichte en aanbevolen lectuur, computerboeken, computersupplies, papier- en kantoormateriaal, ontspanningsliteratuur... Je hebt de volgende jaren heel wat studiemateriaal nodig. Waar haal je dat? Bij Acco, natuurlijk.

Cursussen beschikbaar vanaf 19 augustus
 Hoe student in Leuven komt Acco. Want bij Acco vind je die cursussen waar je studierichting. Wat je dan ze al vanaf 19 augustus 2002 beschikbaar zijn? Kom eens langs!

15% korting
 Een Acco-aandeel geeft je een rechtstreekse korting van 15% op de meeste aankopen bij Acco.

Wat kost dat?
 Een Acco-aandeel kost maar 10 €. Voor de rest van je leven kun je Acco-aandeelhouder. En hoe sneller, hoe je in blijven. Maar dat is toekomstzeker...
 1. Investeren kun je enkel jaren genieten van alle Acco-aanbieden.

Meer dan 130.000 aandeelhouders
 Acco is een van de grootste studentencoöperaties van Europa. Acco telt meer dan 130.000 aandeelhouders. En daar zit het heel wat gezamenlijk voordeel bij.

Hoe ga je van de Hallen naar Acco?
 Merckestraat 134
 3000 Leuven
 Tel.: 016/20 71 00
 Fax: 016/20 72 99
 E-mail: beenhandel@acco.be

Jongen uit Schaarbeek komt naar Leuven

Met de start van het nieuwe academiejahr kan de kultuurminnende student zijn hartje weer ophalen, zonder al te diep in zijn beurs te moeten tasten. Elke woensdag organiseert Cultuurcoördinatie KU Leuven immers gratis een UUR KULTUUR. Dit jaar staat vaste waarde Raymond Van Het Groenewoud als eerste op het programma. Op de binnenkoer van het STUK kan je vanaf 13 uur komen proeven van zijn teatertoernee 'Een jongen uit Schaarbeek'. Deze toernee ging oktober vorig jaar van start en kreeg uitgesproken positieve mediakomentaren.

'Jongen uit Schaarbeek' refereert naar Raymonds gelijknamige, nieuwste cd. Hierop vindt men een mengelmoes van diverse stijlen: punk en country, funk en soul, rock en house. Opvallend is Raymonds begeleiding: die werd gereduceerd tot drie personen. Bert Embrechts op bas, Thomas Vanelslander op elektrische gitaar en Cesar Janssens op drums. Raymond zelf neemt de akoestische gitaar en piano voor zijn rekening. Saxofoon en verdere klavieren werden thuisgelaten. Hiervoor heeft Van Het Groenewoud zijn redenen: hij huldigt tegenwoordig het principe 'minder is meer'. Bovendien wil hij op deze manier meer ruimte geven aan zijn begeleiders om zich te laten gaan.

Inhoudelijk bevat 'Een jongen uit Schaarbeek' de typische Raymond Van Het Groenewoud-thema's: zwartgalligheid, verwarring en melancholie, maar ook bevrijding en natuurlijk...verliefdheid. Dat Raymond werkelijk *keinig verliefd* is, behoeft geen twijfel. Hij heeft een nieuwe vriendin en is onlangs vader geworden. Om deze reden wil hij tijdelijk geen interviews meer geven, zodat Veto zich gewend heeft tot een van zijn begeleiders, Thomas Vanelslander.

Deze zesentwintigjarige gitarist belandde vier jaar geleden via een vriend bij Van Het Groenewoud. «Op dat moment was ik niet eens zo vertrouwd met zijn muziek, maar wat ik kende, apprecieerde ik wel.» Tegenwoordig is hij een vast onderdeel van Raymonds uitgedunde begeleiding. Zelf staat hij positief tegenover deze uitdunning: «We willen dezelfde lading meegeven, hoewel we met minder 'elementen' zijn. Zo wordt elk element belangrijker, wat vanuit mijn standpunt natuurlijk positief is, omdat ik dan meer ruimte voor eigen initiatief krijg.»

Het hoofdinitiatief ligt nog steeds bij Raymond. Toch geeft laatstgenoemde steeds vaker richtlijnen in plaats van instructies, wat op zijn beurt Thomas' mogelijkheden tot het nemen van eigen initiatief uitbreidt. Mocht hij echter *carte blanche* krijgen zou het er allemaal een tikje heviger aan toe gaan.

GEVOELENS

«Ik ben meer het punk-grunge-type en als ik dat te ver doordrijf, durft Raymond wel eens 'stop' zeggen. Spijtig, maar als ik dan kijk naar hoe we nu met ons vieren bezig zijn, moet ik wel toegeven dat het geheel 'klopt'.» Ook op inhoudelijk gebied kan Thomas zich herkennen in Van Het Groenewoud. «Raymond schrijft zijn teksten steeds zelf en vaak kan ik me in zijn gevoelens herkennen. Een interpretatie van andermans teksten blijft echter zeer persoonsgebonden. Zelf zou ik, denk ik, wel over andere dingen schrijven. Maar vraag me nu alstublieft niet wat die dingen zouden zijn.»

Over de vraag voor welk publiek Thomas het liefst speelt, moet hij even nadenken: «Dat kan ik niet direct zeggen. Ons publiek varieert sterk, van groepen scouts-tieners tot volwassenen. Ik hou net enorm van die diversiteit.»

Woensdag zal hij in ieder geval voor een horde studenten komen te staan. De voorstelling zal er ook lichtelijk anders uit zien dan gewoonlijk, door de beperkte tijdsduur. De teatertoernee 'Een jongen uit Schaarbeek' bestaat immers uit twee delen, elk met een duur van drie kwartier. Voor UUR KULTUUR werd een selectie gemaakt uit deze twee delen, aangevuld met enkele klassiekers. Op die manier is het optreden zowel herkenbaar als vernieuwend. Het titelnummer 'Een jongen uit Schaarbeek', op de cd ingezongen door niemand minder dan Sarah Bettens, zal drummer Cesar Janssens voor zijn rekening nemen.

Thomas zingt tijdens deze toernee niet, maar doet dat wel graag, naar eigen zeggen zelfs liever dan gitaar spelen. Eventueel zou hij later solo willen gaan, maar een concreet toekomstplan is er niet. «Ik ben wel bezig met een aantal dingen, maar op dit moment is het spelen met Raymond nog heel tof en richt ik me daar dus voornamelijk naar. Wat de toekomst brengt, weet je nooit. We zien wel, dat is mijn motto.»

Tenslotte vroegen we Thomas drie z e e r

overtuigende redenen te geven waarom studenten woensdag de moeite zouden nemen reeds tegen de middag uit hun bed te kruipen om het optreden niet te missen.

«Eerst en vooral voor de sfeer. Ten tweede omdat ons optreden past in het kader van kultuur. Ik heb gehoord dat er ook allerlei infostandjes zullen zijn van kulturele bewegingen en mijns inziens vallen wij daar dan niet uit de toon. En ten derde...omdat we gewoonweg goed zijn!»

Heleen Dom

Programmatische UUR KULTUUR

september-december

Hieronder vindt u een kort overzicht van wat UUR KULTUUR zoal aanbiedt gedurende het eerste semester.

25 september, 13u Raymond Van Het Groenewoud stelt zijn teatertoernee 'Een jongen uit Schaarbeek' voor. Stuk, Naamsestraat 96

2 oktober, vanaf 21u15 Nocturne in de tentoonstelling 'Meesterlijke Middeleeuwen'. Hier kan u, na een introductie, handschriften uit de periode 800-1475 bewonderen. Inleidingen starten om 21u15, 21u30, 21u45 en 22u. Stedelijk Museum, Vanderkelenstraat 30

9 oktober, 13u10 De jonge klavecijnist, Ewald Demeyere brengt een selectie uit het Wohltemperierte Klavier van J.S.Bach. Kadoc-kapel, Vlamingenstraat 39

16 oktober, 13u10 Rosas gaf de jonge choreograaf Andy Deneys de kans een produktie te maken rond het begrip Ounisono: men bekijkt hoe twee dansers door gelijke bewegingen uit te voeren één krachtig geheel worden en subtiele verschillen toch ieders identiteit kunnen benadrukken. Stuk, Labozaal, Naamsestraat 96

23 oktober, 13u10 Het Nederlandse Ensemble De Vinea brengt middeleeuwse muziek uit circa de dertiende eeuw en bespeelt hierbij een middeleeuws instrumentarium. Kadoc-kapel, Vlamingenstraat 39

30 oktober, 13u10 DUBBEL-UUR KULTUUR.

-In Leuven kan u de Brusselse groep 'Jaune Toujours' bewonderen. Stuk, Ensemblezaal, Naamsestraat 96

-In Heverlee zorgt het blokfluittrio APSARA, voor een houtklankspektakel aan de hand van hedendaagse komposities. Thermotechnisch Instituut, Kasteelpark Arenberg 41

6 november, 22u Indische avond rond de oud-Indische tempeldans Bharat Natyam met dansers van Natya Sundari en muzikale ondersteuning door het Karo Trio. Om 21u geeft prof Callewaert een inleiding samen met Antonia en Natasha Volodina. Grote Aula, Maria Theresiacollege, St.-Michielsstraat 6

13 november, 13u10 Schrijver-dichter Stefan Hertmans en jazz-broeder Peter bundelen hun krachten. Openbare Bibliotheek Tweebronnen, Auditorium, Rijschoolstraat 4/Diestsestraat 49

20 november, 13u10 Het jonge, Vlaamse High voltage Quintet brengt een jazzkonsert. Stuk, Ensemblezaal, Naamsestraat 96

27 november, 13u10 3 X UUR KULTUUR in het kader van De Volle Tent.

-De jonge acteur Yves De Pauw brengt de Monoloog Et voilà van Peter De Graef. Stuk, Ensemblezaal, Naamsestraat 96

-Mozaïka uit Oekraïne brengt oorspronkelijke Russisch-Oekraïense muziek. Heverlee, Thermotechnisch Instituut, Kasteelpark Arenberg 41

-Flip Kowlier in konsert. Ontmoetingsruimte, Jeugdcentrum Vleugel F, Brusselsestraat 61A

4 december, 22u De groep Fado&Guitarras de Portugal laat u de sfeer van Portugal opsnuiven. Vanaf 21u15 verzorgen Ivo Hermans en Dirk Lambrechts een levendige introductie. Stukcafé, Naamsestraat 96

11 december, 13u10 Uitreiking Cultuurprijs KU Leuven/Fonds Blanlin-Evart in de sektor van de tweedimensionele kunsten met inhoudelijk voorafje. Stuk, Soetezaal, Naamsestraat 96

(hd)

"Een geschiedenis van gemiste kansen"

Op zoek naar iemand, een ingewijde, een deskundige die ons kan inleiden in de problematiek kwamen we terecht bij Marc Depaepe. Als historisch pedagoog is hij de uitgelezen figuur met voldoende onderwijservaring om de nota van Vanderpoorten te plaatsen binnen een meer algemeen en historisch kader. Depaepe spreekt uit eigen naam en deelt zijn persoonlijke visie mee, vertrekkend vanuit een kritische reflectie van de geschiedenis.

Veto: Bij het lezen van de 'Krachtlijnen' van minister Vanderpoorten kun je je moeilijk ontdoen van het gevoel dat er iets fundamenteel scheefs aan is. Wat is er volgens u mis mee?

Depaepe: «Het is nogal een paradoxale situatie. Men laat niet na overal uit te bazuinen dat het Vlaams onderwijs zeer kwaliteitsvol is. Als buitenstaander heb je dan de neiging om je af te vragen "Wat is er dan verkeerd met die lerarenopleiding?". De leraars worden slecht opgeleid, maar ze presteren goed. Of de lerarenopleiding terecht of onterecht onder kritiek staat, wil ik toch relativiseren. Voor zo'n diagnose baseert men zich op een zogenaamde beleidsevaluatie, maar men doet daarbij alsof dit een onderwijsevaluatie zou betreffen. Deze beleidsevaluatie heeft echter het onderwijs zelf niet geëvalueerd.»

Veto: Hoe moet die evaluatie dan wel gebeuren om nuttig te zijn?

Depaepe: «Een echte onderwijsevaluatie moet steunen op onderzoeks- en onderwijsbeoordelingen, en niet op informele gesprekken en interviews.»

Veto: Is het niet zo dat die Akademische lerarenopleiding (ALO) eerder een randfenomeen is aan de universiteiten? Het verschil met de academische basisopleiding is vrij groot. Na de zelfstandigheid die je aan een universiteit leert, heb je het gevoel in een lagere school terecht te komen.

Depaepe: «In mijn cursus — Depaepe doceerde tot voor kort algemene en

historische pedagogiek in de ALO letteren, godsdienstwetenschappen en filosofie — tracht ik net die *infantilisering* tegen te gaan. De ALO van nu heeft een aantal tekorten, maar wie is daar verantwoordelijk voor? Heeft de overheid, en ook de academische overheid, de lerarenopleiding ooit serieus genomen? Doorheen de hele 20ste eeuw heeft een "aggregaat-student" nooit een volwaardige inschrijving opgeleverd en was hij dus ook nooit volwaardig subsidieerbaar. Dat is toch niet de fout van de mensen die daar les moeten geven. Dat de leraren — opleidingen in een budgettair keurslijf zitten, is echter geen alibi om die opleidingen niet kwaliteitsvol te maken. Binnen de

op wijsgerig en historisch onderzoek. Dat dreigt men te verliezen als de lerarenopleiding buiten de universiteit valt.»

Veto: Het lijkt wel of minister Vanderpoorten 'module' als een *passé-partout* woord gebruikt in haar nota.

Depaepe: «Onderwijs is een konsumptiegoed: men komt maar wat shoppen, ook aan de universiteiten. Men loopt hier rond in de grote supermarkt van kennis en onderwijs en men haalt uit de rekken wat past tot dat het karretje vol ligt en wij zitten daar aan de kassa. Als je hier lang genoeg hebt rondgelopen, kunnen wij niet anders dan een ticketje te geven, een diploma. Ik heb niks tegen modules, maar ze zijn

gang om precies die maatschappelijke waardering op te krikken. Hoe kan je het leraarschap herwaarderen door certificaten of getuigschriften die niet eens kunnen concurreren met andere richtingen die bijna allemaal masters hebben?»

Veto: Is er nog echt sprake van waardering, herwaardering, valorisering van die lerarenopleiding als ze in een buitenuniversitair netwerk terecht komt?

Depaepe: «Dat zie ik niet in. Niemand denkt eraan de opleiding van advocaten, geneesheren, etc voortaan in hogescholen te plaatsen. Hier wringt dus, net zoals bij die diploma's, het schoentje. Leraars krijgen geen masters en ze worden bovendien buitenuniversitair opgeleid. Daarmee zet men zich, ondanks alle retoriek van Europa, Bologna etcetera op een zijspoor. In alle andere landen van de gemeenschap is de opleiding van de leerkrachten van het hoger secundair onderwijs van universitair niveau. Wij gaan nu onze diploma's gelijkwaardig maken in een buitenuniversitair netwerk. Is dat de bedoeling? Zo plaatst men zich buiten Europa.»

Veto: Zou een academisering van de hogescholen een oplossing kunnen zijn?

Depaepe: «In tegenstelling tot bijvoorbeeld de Verenigde Staten en China, waar lerarenopleiding een autonoom onderdeel is van de universiteit, is een zelfstandige fakulteit voor lerarenopleiding in Vlaanderen altijd al een twistappel geweest. Binnen de universiteit wensten de moederfaculteiten hun greep op de lerarenopleiding te houden, terwijl het pedagogisch hoger onderwijs (PHO) vond dat die universiteiten daar niets van bakten en dus de lerarenopleiding aan hen toekwam, ondanks het grote niveauverschil.»

Veto: Is dat niveauverschil wel zo groot?

Depaepe: «Dit is niet elitair bedoeld, maar iedereen kent tegenwoordig de instroomproblemen in het PHO. Dat is onderzocht geweest. De meeste studenten daar komen zelfs niet meer uit een algemeen vormende richting, het vroegere humaniora, maar uit sociaal-technische en weet-ik-veel. Vaak is

"Als Vanderpoorten de lerarenopleiding wil reduceren tot iets van het beroepsonderwijs, dan heb ik daar toch vragen bij."

mogelijkheden die er nu zijn, wordt er goed werk geleverd.»

Veto: Vroeger werd wel eens gezegd dat een leraar een roeping had. Vanderpoorten noemt het leraarschap rechtuit een beroep.

Depaepe: «Nog een grotere bedreiging dan de infantilisering van de lerarenopleiding is wellicht de *vertechnisering*. Een beroep impliceert een techniek, denk maar aan een tandarts of zo. Maar eenzijdig vertechneren staat veraf van de notie van 'professie' die ook aan een universiteit zou moeten meegegeven worden. Het is gevaarlijk om alle beroepskompetenties te operationaliseren in meetbare uitkomsten. Door het resoluut begrijpen van het leraarschap als een beroep wordt een essentieel onderdeel van de ALO ondergraven: kritische distantie door algemene vorming én onderzoekgebaseerde reflectie. Kritische reflectie moet een sleutelvaardigheid van de leerkracht blijven, en die reflectie veronderstelt een pedagogische vorming die mede gebaseerd is

pedagogisch-didactisch bedoeld voor specifieke omschreven vormen van onderwijs, zoals het beroepsonderwijs. Maar als de minister de lerarenopleiding wil reduceren tot iets van het beroepsonderwijs, dan heb ik daar toch vragen bij. Iemand die een opleiding van kleuterleidster heeft gevolgd, daar zou men tegen zeggen: "Je hebt geen aggregatie nodig, want je bent pedagogisch gevormd." Dat is die ont koppeling die men niet mag maken.»

Veto: Uit de nota blijkt dat men het beroep van leraar wil (her)waarderen. Geldt dit ook voor de ALO?

Depaepe: «De vraag is natuurlijk of de leraar ooit gewaardeerd werd. Ik begrijp niet goed wat de minister bedoelt met deze poging tot (her)waardering. Er zijn twee opleidingen: een geïntegreerde en een vervolgoopleiding, maar voor de eerste opleiding krijgt men een bachelor en voor de tweede een certificaat. Historisch gezien is er in Europa, maar ook daarbuiten, een academisering van het leraarschap aan de

KRACHTLIJNEN VOOR DE OPLEIDING VAN DE LERAAR VAN MORGEN

"Nota Vanderpoorten is een ballon die wordt opgelaten naar de meerderheidspartijen"

Iemand die in alle opzichten actief betrokken is bij de inpassing van de lerarenopleiding binnen de BaMa-structuur is Joost Lowyck. Als lid van onder andere de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), kan hij niet anders dan reageren en bedenkingen uiten bij de 'Krachtlijnen' van Vanderpoorten. Ondanks zijn professionele betrokkenheid bij de materie sluipen er af en toe persoonlijke perspectieven binnen, voornamelijk door zijn contacten met Nederland via de visitatiecommissie.

Veto: Uit de nota van minister Vanderpoorten valt af te leiden dat iedereen de titel van 'leraar' gaat krijgen en dat bijvoorbeeld het traditionele onderscheid tussen regent en licentiaat gaat verdwijnen. Bovendien zou eenzelfde opleidingscentrum voor de leraars eerst virtueel, maar later geografisch verwezenlijkt worden. Bestaat het risico niet dat er zo eenheidsworst ontstaat?

Lowyck: «Als je de lerarenopleiding

wegneemt van de universiteiten, neem je de opleiding weg het academische denken. Dat neemt meteen de stimulans weg om nog sterker vakdidactisch onderzoek te ontwikkelen van de universiteiten. De leraar wordt een uitvoerend professional met een aantal technische vaardigheden zonder

achtergrond en diepstructuur van denken.»

Veto: Maakt de minister het zichzelf niet moeilijk door te hameren op het beroep van leraarschap en de daarbijhorende technische vaardigheden?

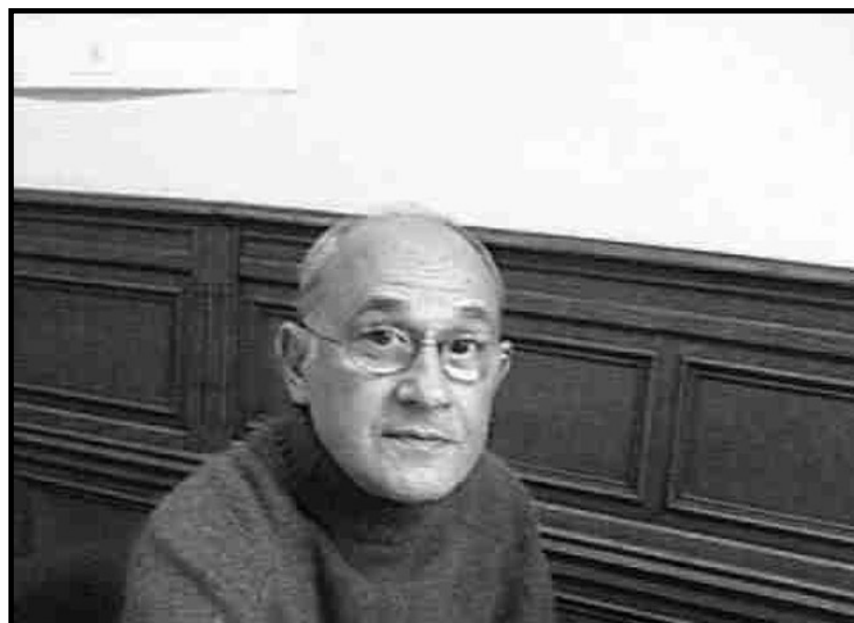
Lowyck: «Misschien doelt ze op kritieken van bepaalde scholen die beweren dat ze

"geen onderwijskundigen opleiden, maar leraren". Zo probeert men misschien een compensatie te creëren voor een overdosis theorie. Misschien is het haar manier om te zeggen dat een louter theoretische lerarenopleiding niet denkbaar is: een lerarenopleiding moet altijd gekoppeld worden aan praktijk..»

«Of misschien bedoelt minister Vanderpoorten dat je na een vakinhoudelijke opleiding academicus bent, maar dat je om leraar te worden een aantal technische capaciteiten dient te verwerven. Wij ijveren om academisch gevormde mensen op een academische manier dat beroep te leren. Je moet ook wetenschappelijk onderzoek erbij kunnen betrekken.»

Veto: Hoe staat u tegen de stereotiepe omschrijving van de ALO in de nota van Vanderpoorten? De ALO zou een randfenomeen aan de universiteiten zijn, weinig praktijkgericht en maar al te geïsoleerd.

Lowyck: «In de loop van de geschiedenis van de lerarenopleiding is de aggregatie nooit meer dan een surplusje geweest bij de licentiaatsopleiding. Halverwege de jaren '90 werd dat dan verzaagd tot ongeveer een half jaar studielast. Wat ontbreekt in een

de PHO ook pas een tweede keuze.»

Veto: *Lost de nota van Vanderpoorten dit probleem op?*

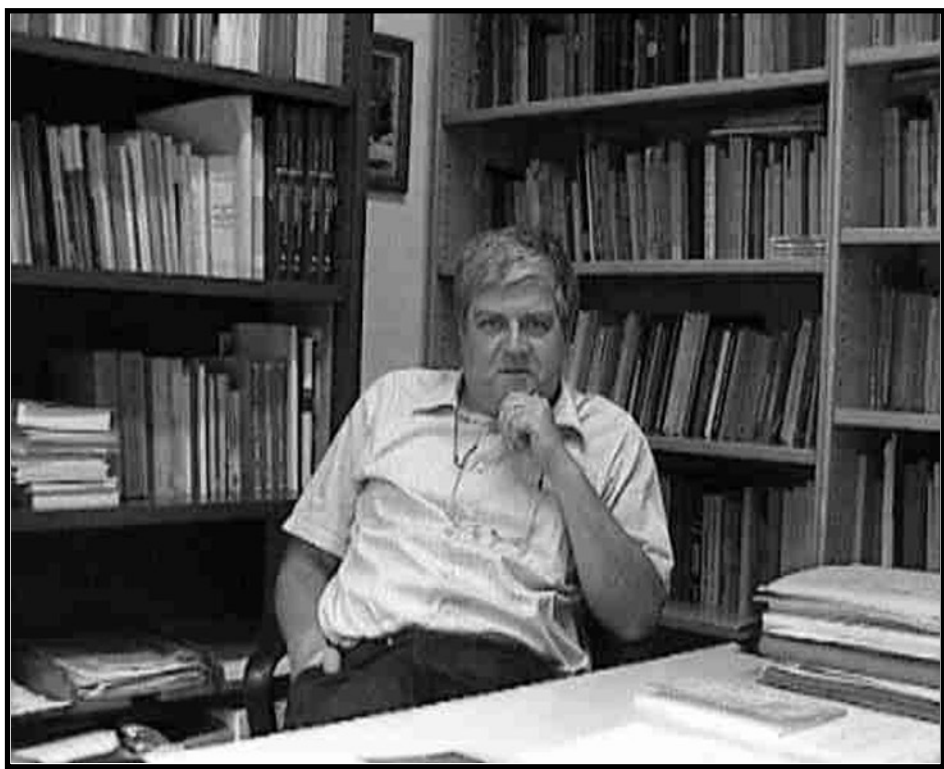
Depaep: «Nee, dat denk ik niet. Zeker niet door een getuigschrift te geven dat zo iets is als een bijkomend ik-weet-niet-wat. Met de pasklare oplossingen van Vanderpoorten zal dat niet gaan.»

Veto: *Zijn er geen alternatieven die meer voor de hand liggen?*

Depaep: «De associaties bieden wellicht

Veto: *Het oprichten van relatief autonome centra voor de lerarenopleiding wordt overbodig door die associaties?*

Depaep: «Zouden die niet allereerst bedoeld zijn om de zogenaamde macht van de netten en zuilen (VSKO, nvdr) te doorbreken? Nochtans is het juist aan de universiteit dat er meest netoverschrijdend wordt gewerkt, ook in het pedagogisch-didactisch onderzoek. Van de oude ideologische tegenstelling is onder de

een perfecte mogelijkheid om via afspraken universiteiten en hogescholen op elkaar af te stemmen. Zo kunnen bruggen gebouwd worden in onderwijspraktijk en onderwijs-onderzoek. Dit gebeurt trouwens nu al in de ALO en in de vakdidactiek. Het onderscheid theorie-praktijk is geen demarkatiecriterium. Aan de universiteiten wordt ook aan praktijk gedaan, en aan de hogescholen wordt misschien ook wel wat theorie gedaan, ik hoop het, maar daar is veel te weinig onderzoekscultuur. We zouden die moeten samenbrengen, want er zijn veel goede mensen. In de praktijk gebeurt dit ook! De associaties bieden de mogelijkheid om op middellange termijn tot een perfect evenwicht van verantwoordelijkheden te komen.»

kollega's niet veel meer te merken. Waarschijnlijk zitten er dus tal van maatschappelijke belangengroepen achter het idee om de lerarenopleiding aan de universiteit te onttrekken.»

Veto: *Is de masteropleiding voor de leraars niet de ideale verzwaaring waar Vanderpoorten naar zoekt?*

Depaep: «Dat zou een ideaal perspectief kunnen zijn. Ik ben niet verantwoordelijk voor het uittekenen van het onderwijs-beleid, maar ik denk toch dat er voldoende mogelijkheden zijn om binnen het kader van BaMa en associaties volwaardige masters voor leraars af te leveren. Werden leerkrachten trouwens niet destijds "meesters" genoemd?»

Veto: *Een gemiste kans?*

half jaar, is de professionalisering in de praktijk. Die praktijk is enkel mogelijk bij een uitbreiding van die academische lerarenopleiding. Ze wegnemen bij die universiteiten helpt niet.»

GEVECHT

Veto: *Vanderpoorten pleit ook voor een verzwaaring van de academische lerarenopleiding. Wat is er dan mis met het toekennen van een master om die verzwaaring door te voeren?*

Lowyck: «Dat gevecht is als sinds de voorontwerpen bezig. Aanvankelijk zat de lerarenopleiding wel in het dekreet, ongeveer vergelijkbaar met het ALO-systeem nu. Dan heeft men ze weer er terug uitgehaald. Dan heeft men geprobeerd met druk er een master van te maken. Hierna besloot Vanderpoorten de BaMa door te voeren zonder lerarenopleiding zodat voor die lerarenopleiding een aanbouwdekreet zou ontstaan.»

«Vanderpoorten haalde na wat bedenktijd alleen de universitaire leraren-opleiding uit het dekreet, want de hoge-scholen blijven er in met een bachelor. In de adviescommissie, waarvan ik deel uit-maakte, was er een consensus: er zou een master komen voor de ALO. Die consensus is doorbroken door de minister in de verslaggeving. Zij heeft ook naar het veld geluisterd, beweerde ze. Opvallend wel dat dit gebeurde tijdens de vakantie, na het advies van de ministeriële commissie. Waarom kan een verzwaaring niet gepaard gaan met een masterdiploma? Een certificaat dat Europees ongeldig is en niet geakkrediteerd kan worden is geen stimulans voor studenten als ze weten dat ze

toch 60 studiepunten moeten halen. Om studenten te lokken, maakt de minister de lerarenopleiding vooral niet te complex. Dat is haar interpretatie om meer mensen te lokken.»

Veto: *Is de meesterproef de boosdoener in een eventuele master voor het onderwijs?*

Lowyck: «De meesterproef is een verhandeling. Die gebeurt gewoonlijk aan het einde van een academische opleiding. In Nederland doet men dan een stuk stage, en dat heet daar stage-onderzoek, aktie-onderzoek, innovatie-onderzoek en uiteindelijk wordt er gerapporteerd in een werkstuk, en dat is daar de meesterproef. Een volwaardig alternatief! Het is niet de bedoeling om van een leraar een onderwijskundige te maken.»

Veto: *Vanderpoorten mag dan wel ijveren om meer studenten in de lerarenopleiding te krijgen maar gaat ze zo geen mensen tegenhouden die via de universiteit leraar willen worden?*

Lowyck: «Ja, dat klopt. Universitair opgeleiden die toch leraar willen worden, zullen het dan via Getuigschrift Pedagogische Bekwaamheid (GPB's) worden. In feite zijn die GPB's niet bedoeld om universitaire op te leiden, maar eerder bedoeld voor mensen uit het beroeps-onderwijs en voor richtingen waarvoor geen lerarenopleiding bestaat. Nu merk je dat er ook vanuit het veld, vanuit de schooldirecties controles komen op de instroom van leraren in het onderwijs. Bepaalde scholen hebben een konvenant waarin staat dat zoveel mogelijk leraren gerekruteerd moeten worden uit universitaire opleidingen, mét een aggregatie-diploma. Zo ontstaat er een correctie van

NIET MEER DAN EEN CERTIFICAAT VOOR UNIVERSITAIR OPGELEIDE LERAARS

Vanderpoorten pleit voor nieuwe lerarenopleiding

Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van onderwijs, liet eind augustus verstaan dat ze de universitaire lerarenopleiding wil verzwaren tot een volwaardige opleiding. Een academische master voor de lerarenopleiding kan echter niet.

Vanderpoorten's 'Krachtlijnen voor de opleiding van de leraar van morgen' is een discussienota over de hervorming van de lerarenopleiding. Via deze nota tracht de minister de lerarenopleiding te integreren in de bachelor-master-structuur. Het is de bedoeling dat dit alles in oktober 2004 in werking zou treden.

Voor de lerarenopleidingen aan de hogescholen verandert er weinig. Na een bacheloropleiding waarin de lerarenopleiding verwerkt zit, kan je gaan lesgeven. Omdat het leraarschap volgens de minister een beroep is, verdwijnt ook het verschil in titulatuur. Kleuterleid(st)ers, onderwijzers en regenten worden allen 'leraars'.

De grootste verandering zou aan de universiteiten moeten gebeuren. Naast de geïntegreerde opleiding aan de hogeschool die na drie jaar het diploma van bachelor in het onderwijs geeft, is er een tweede

manier om de titel leraar te verkrijgen: een vervolgoopleiding. Deze geeft recht op een certificaat of getuigschrift. Geen master voor universitair opgeleide leraren, pleit de minister. Wel moet de vervolgoopleiding verzwaard worden. De opleiding aan de universiteit zou van 34 naar 60 studiepunten — een voltijds studiejaar — verzwaard moeten worden. Een groot deel van die verzwaaring zou stage moeten zijn. Eksakte cijfers heeft de minister hier nog niet over gegeven. Een lerarenopleiding aan de universiteit is geen master, noch bachelor, maar een recht op de titel leraar. "Samengevat betekent dit dat iedereen de titel van leraar zal dragen, terwijl de vooropleiding verschillend blijft," zei Vanderpoorten op de perskonferentie van haar boek 'Een bank vooruit'.

De klemtoon voor de hervorming van de lerarenopleiding komt dan te liggen op samenwerking. De universiteiten stonden pas op hun achterste poten toen de minister een stap verder ging. Vanderpoorten bepleit instituten of centra voor lerarenopleiding die een 'relatief autonoom' bestaan ten aanzien van universiteiten, hogescholen en centra voor volwassenenonderwijs' leiden.

Kris Eyckmans

Depaep: «Het past perfect in de loop van de geschiedenis. De geschiedenis van de lerarenopleiding blijft een geschiedenis van gemiste kansen.»

Kris Eyckmans

het veld. Zo timmeren zij aan kwaliteit.»

Veto: *Denkt u dat er zekere een politieke druk achter de ministeriële nota schuilgaat?*

Lowyck: «Het is dikwijls zo dat bepaalde ideeën van politici getest worden in concrete konteksten. Dit gebeurt via nota's of zelfs door perslekken. Dat is dan een soort ballon die men oplaat naar de meerderheidspartijen. Toch denk ik dat het een politieke beslissing is met een financiële en een ideologische kant. Ik had gedacht nog sterker te staan door het ontstaan van de associaties en netwerken. Een intens contact tussen universiteiten, hogescholen en stagescholen zou veel overbodig maken.»

Veto: *De minister pleit dan weer wel voor het behoud van het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteiten.*

STRATEGIE

Lowyck: «Dan denkt ze voornamelijk aan departementen pedagogische wetenschappen en onderwijskunde.»

Veto: *Het lijkt toch eenvoudig. Kan men vanuit de associaties dan niet voldoende samenwerken?*

Lowyck: «Het basismodel van de associaties en de openheid naar de GPB's is toch duidelijk genoeg? Het zou ook kunnen dat daar een politieke strategie inzit naar de associatie Leuven toe. Dat is mijn politieke interpretatie. Ik ben er niet zeker van dat dat de echte reden is. Alles is zo complex. De minister linkt de hervorming van de lerarenopleiding aan haar nieuwe indeling van de schoolleeftijden enzovoort.»

Veto: *Vreest u dat het onderwijs zo aan kwaliteit gaat inboeten?*

Lowyck: «De meeste leerkrachten die niet

universitair geschoold zijn, spreken nog over 'domme' en 'slimme' leerlingen. In de psychologie zijn er ongelooflijk rijke dimensies aanwezig om over 'dom' of 'slim' te spreken. Dat geeft een rijker beeld, ook voor de diagnoses die leerkrachten moeten maken. Vanuit een heel serieuze en onderbouwde kennisbasis is dit bij de universitair gevormde leerkracht anders.»

Veto: *Is dit geen oversimplifikatie?*

Lowyck: «Uit mijn doctoraat bleek dat de conceptuele kaders van leraren zeer inkonsistent waren. De basis bestond uit toevallig gevormde vuistregels.»

Veto: *Zijn akademisering of autonome centra een oplossing?*

Lowyck: «Intensifiëring van de samenwerking kan kracht geven. Nu door iets volkomen nieuws te bedenken, krijg je een structureel gedachte oplossing, maar dan heb je wel geen garantie dat je binnen die structuren een optimale situatie creëert. Het creëren van nieuwe structuren vergt enorm veel doorgroei-tijd.»

«Het functioneel opzetten van samenwerking vergt al jaren. Wat dan als je nieuwe instituten gaat oprichten? Een samenwerkingsmodel vergelijkbaar met dat van de associaties lijkt mij ideaal. Zo is er respect van en voor alle kanten.»

Kris Eyckmans

'A new eXPerience in sms-ing'

Stuur je wel eens sms'jes via de computer? En erger je je er dan ook aan dat je slechts één berichtje per keer kan versturen? Vervloek je bovendien de limiet op het aantal berichtjes dat je per dag kan versturen? Dan hebben Leuvense studenten iets op je problemen gevonden.

Gerd Castermans, Klaas Bellemans en Kristof Schraepen deelden de sms-frustraties en beslisten er iets aan te doen: ze ontwikkelden smsXP. In maart startten de drie burgies met het ontwerp van een sms-programma, dat komaf zou maken met bovenvermelde beperkingen. De eerste versie was zeer eenvoudig en niet-grafisch. Toen men hierbij echter op problemen stuitte, werd een grafisch programma ontwikkeld. Op die manier konden ook vrienden er gemakkelijk gebruik van maken. Kort daarna zette men de stap naar een website, waarvan men het programma kon afhalen. Na enkele maanden kon smsXP al op een bezoekersaantal van vierhonderd per dag rekenen.

In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden, is het niet noodzakelijk om over Windows XP te beschikken om van smsXP gebruik te kunnen maken. XP staat voor Experience en verwijst naar de ambitie om 'A new experience in sms-ing' te zijn. Hoe gaat dit programma nu juist in zijn werk? Het achterliggende principe is in feite zeer eenvoudig. SmsXP is een browser die geen sms-websites toont, maar formulieren van sms-websites invult. Waar men normaal gezien dus zelf naar de website moet gaan en veldjes moet invullen, gaat smsXP dit nu voor jou doen. Deze werking verduidelijkt meteen ook een beperking van het program-

ma: het is moeilijk tot onmogelijk een smsje naar een Mobistar-nummer te verzenden. Op dit moment bestaat er immers nog geen site van waaruit men vlot berichtjes naar dergelijke nummers kan versturen.

De grote voordelen van smsXP zijn dat men langere smsjes kan versturen die dan automatisch opgesplitst worden én dat men naar verschillende personen tegelijk eenzelfde berichtje kan versturen. Daar-naast wordt de beperking op het aantal berichtjes per dag dat verstuurd kan worden, opge-

stroomd van Greetz. Daarbij verschijnt een bar op het scherm, waarnaar berichtjes kunnen gestuurd worden. Iedereen die smsXP open heeft staan, kan die dan lezen, zodat een soort webcommunity uitgebouwd wordt.

Gebruikers kunnen ook zelf bijdragen tot een nog vlottere werking van het programma, door sms-sites toe te voegen. Indien je er eentje hebt gevonden die vlot werkt, volstaat het een handleiding te downloaden en de instructies te volgen. Ook

Fame.

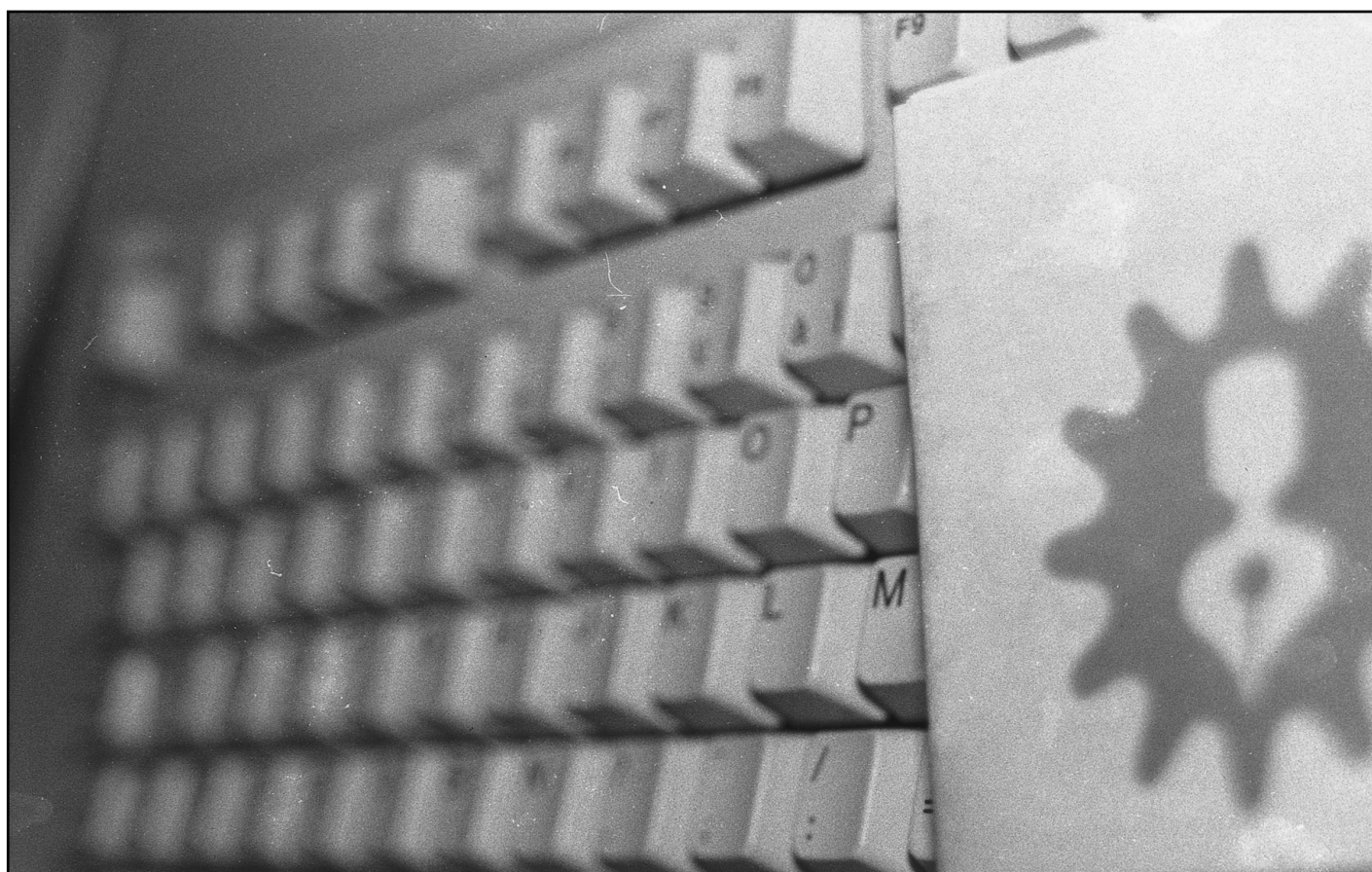
TIJDROVEND

Dit alles in aanmerking genomen, vroegen wij ons af hoeveel tijd de drie entoesiaste ontwerpers ongeveer in hun geesteskind steken. Ze vertelden ons dat dit gewoonlijk gaat van zo'n tien tot vijftien uur per week, maar dat dit sterk stijgt in de periodes dat ze media-aandacht krijgen. Na hun debuut op televisie, ontvingen ze dagelijks zo'n vierhonderd mails, waarvan zowat de helft met de vraag waarom het systeem niet werkte voor Mobistarnummers. Hierop besloten ze een helpvak op hun website te plaatsen waar je antwoorden kan vinden op frekwent gestelde vragen. Ondanks de duidelijke instructies op de site, blijken sommige bezoekers het principe van smsXP toch niet helemaal te vatten. Gerd Castermans vertelde dat deze misverstanden soms aanleiding geven tot komische situaties. Zo schenen verschillende mensen

te denken dat ze hen een mailtje moesten sturen met als onderwerp het gsm-nummer en in de body het smsje. Waarop zij in hun mailbox boodschappen ontvingen van de aard 'Hallo schat, ik ben nu aan het sms-en via de computer.'

Heleen Dom

www.smsxp.be

heven. Maar smsXP biedt meer mogelijkheden. Zo werd onlangs versie 5 ontwikkeld, die functionaliteiten toevoegt als e-mail en het ondertekenen van een gastenboek.

TOEKOMSTPLANNEN

Naar de toekomst toe zou men de website bovendien graag uitbreiden met het

sites met fora en gastenboeken kunnen toegevoegd worden. Daarnaast is er de mogelijkheid om een eigen skin te ontwerpen. Een skin is een personalisering van het vakje waarin men het gsm-nummer en het bericht intypt dat men wil verzenden. Op de site vind je een overzichtelijke procedure voor het ontwerp van een dergelijke skin. Als je jouw ontwerp naar de smsXP-website stuurt, wordt ervoor gezorgd dat ook anderen het kunnen downloaden én word je vereerd met een plaatsje in de Hall of

Dms **DANSATELIER** marleen sempels

KLEUTER - * KINDER - * PREDANS

JAZZDANS * MODERNE DANS

KLASSIEK BALLET * POINTES

TAPDANS * DANSEXPRESSIONS * TECHNODANCE

HIP-HOP / FUNK * STREETDANCE * BREAKDANCE

FLAMENCO * DANCE-AEROBIC * FIGUURTRAINING

gespecialiseerde docenten (binnen- en buitenland) - nieuwe dansstudio's - gratis proeflessen - studentenkorting

DANSATELIER marleen sempels

<http://go.to/dansatelier>

Diestsestraat 249a 3000 Leuven tel. 016/23 26 40

e-mail: dansatelier@skynet.be

GREENPEACE

www.greenpeace.be

Regelmatig springt Veto eens binnen bij André Westerrecht, rector magnificus en de *chief executive officer* van een topuniversiteit – waarvan er maar twee in België kunnen zijn. Deze week geniet André Westerrecht nog actief na van de persaadacht die hem te beurt viel na de opening van het academiejaar.

(André Westerrecht wandelt triomfantelijk met zijn sekretaressen door de gang van het rectoraat, het persoverzicht in de hand; iets verder staat een klusjesman de letters van de deur van professor Van Scherven af te schuren.)

André Westerrecht: Wat een glorie-tijden. Pagina twee van *Het Laatste Nieuws* met een grote foto en vanavond in *De Laatste Show*. Ik begin de Freya Van den Bossche van het Hageland te worden, Jeannine! Straks vragen de sossen mij ook nog om op hun lijst te gaan staan.

Jeannine: Maar mijnheer de rector, u bent toch geen politieker!

André Westerrecht: Pas op, hé, als alle studenten van de Associatie voor mij stemmen, dan zit ik zo in de Senaat. Naar het schijnt zit ik al in de gsm van Guy Verhofstadt. En artikel 24 van de Grondwet ken ik al helemaal van buiten. Daarin staat dat ik in *mijn* universiteit mag doen wat ik wil. Karel De Klucht kan de boom in.

(gestommel verderop in de gang)

André Westerrecht: Jamaar, zijn de studenten daar nu weer voor een bezetting? Wat zal het nu weer zijn: kernbommen in Heverlee, de Almaprijzen opgeslaan tot vijftig frank, te weinig rusthuizen in Leuven, beledigende

cartoons in de CampusGazet?

Jeannine: Ik denk dat het Chinezen zijn.
Frans Wolfertyn: *(komt zijn buro uitgelopen)* Da's toch niet een onaangekondigde visitatiekommissie uit Peking, he?

André Westerrecht: Let op, ik zal dat hier eens diplomatisch oplossen, zoals altijd. *(tegen de bezoekers)* I hate you all welcome to the rectoraat of the association... Let me tell you a little about the differences between Europe and the States. In the States, everything is bigger...

Chinees 1: What?

André Westerrecht: Aha, het zijn alvast geen Franstalige delinkwenten uit Everberg.

Frans Wolfertyn: *(fluistert de rector in het oor)* 't Zal toch niet weer één of andere prospectieve eredoctor zijn?

Chinees 2: *(haalt tentje boven en begint die rustig in elkaar te vijzen)*

Dirk Van Scherven: *(komt schoorvoetend naar het groepje)* Ik vrees dat die mensen hier een tijdje zullen zitten. Kamertekort, ziet u. Maar bekijk het van de positieve kant. Ze kunnen u helpen om die duizenden diploma's te ondertekenen. Chinezen zijn uitstekende kalligrafen.

André Westerrecht: *(zucht)* Ik zal weer eens mijn goed hart laten zien. En dat is enkel omdat ik gisteren nog naast kardineel Danneels heb gezeten. Allez, Jeannine, geef die mannen alvast de overschot van de receptie van gisteren. En jullie, *(wijst naar de leden van zijn gemeenschappelijk buro)*, bel al maar naar huis dat jullie een kinderen een tijdje bij hun oma zullen moeten logeren. Die Chinezen gaan met jullie mee.

Dirk Van Scherven en Frans Wolfertyn: Ja, mijnheer de rector!

Loes Mathijs

Kulak'ers in Leuven opgelet!

De *Young Kulak Alumni* houdt een receptie voor alle nieuwe Kulak-studenten aan de KU Leuven. Deze vindt plaats op woensdag 25 september om 18u in het Hoghevelcollege in de faculteit ETEW, lokaal 00.10, Naamsestraat 69 in Leuven. Ook campusrector Piet Van den Abeele zal aanwezig zijn. Achteraf is er een gratis vat voorzien in Café "De Verbeelding".

Studenten Welkom 2002

De vzw Oude Markt, een organisatie die de horeca op de Oude Markt verenigt, organiseert voor de 14de maal een Studenten Welkom met een aantal gratis activiteiten. Op woensdag 25 september kan je om 20u op de Oude Markt gratis gaan kijken naar de film 'Le fabuleux destin d'Amélie Poulain' van Jean-Pierre Jeunet. Donderdag vindt 's avonds een openluchtfuif plaats waar de groep Buurman, Camden en Zornik het beste van zichzelf zullen geven.

Seniorenkonvent werft leden

Het seniorenkonvent, waarin de presides van de 27 regionale studentenclubs zitten, zal op woensdag 2 oktober tijdens de dag een schachtenwervingsactiviteit organiseren op de Oude Markt. Studenten die geïnteresseerd zijn in dit facet van het rijke Leuvense studentenleven kunnen zich daar vrijblijvend informeren. Ook de studentenfanfare zal aanwezig zijn om de boel wat op te luisteren.

e-mail: andre.westerrecht@veto.be

DONDERDAG 26 SEPTEMBER

20.00 u **PRAATKAFEE**, in Couperus & Cocteau, Diestsestraat 245, org. Driekant & of.

VRIJDAG 27 SEPTEMBER

20.00 u **VORMING** Denkweekend, in station Leuven, lokettenhal, org. & of.
22.00 u **FUIF** Holebi-fuif, in Albatros, Brusselsestraat 15, org. Break Out.

ZATERDAG 28 SEPTEMBER

20.00 u **DANS** Café Müller van Pina Bausch, in Schouwburg, toeg. 14/10/6, org. STUK.
20.00 u **KAARTAVOND**, in Kafee Den Axe, Tildonksesteenweg Herent, org. Labyrint.

ZONDAG 29 SEPTEMBER

12.45 u **UITSTAP** Verrassend Brussel, in station Leuven, loket 1, org. Labyrint.
22.00 u **MUZIEK** Jazz op Zondag, in STUKkafee, toeg. gratis.

MAANDAG 30 SEPTEMBER

19.45 u **WEKELIJKSE BLINDATE ACTIVITEIT** Taartavond, in station Leuven, aan oorlogsmonument, org. Driekant & of.
20.00 u **FILM** Fame, in Cinema Zed, toeg. gratis/5/5,5.
20.30 u **TEATER** True West, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Haute Coiffure.
22.30 u **FILM** Grease, in Cinema Zed, toeg. gratis/5/5,5.

DINSDAG 1 OKTOBER

20.00 u **FILM** Saturday Night Fever, in Cinema Zed, toeg. gratis/5/5,5.
20.30 u **TEATER** True West, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Haute Coiffure.

20.30 u TEATER

VandeneevandeschrijvervandeKoningendierot, in STUK Labozaal, toeg. gratis/9,5/11, org. STAN, De Koe en Maatschappij Discordia.

22.30 u **FILM** Fame, in Cinema Zed, toeg.

Apolloon

• 25/09 Peter- en meteractiviteit. • 26/09 Openings-TD.

Chemika

• 25/09 Openings-TD in Albatros.

EKONOMIKA

• 24/09 Dubbelonthaal-TD.

Ekonomika

• 30/09 Onthaalavond Licenties.

Eoos

• 25/09 Welkomstrank op de perma. • 26/09 Tapavond Eoos in Fakbar Letteren.

Klio

• 25/09 Fuif in de Rumba.

Politika

• 26/09 Openings-TD in Lido.

Psychologische Kring

• 24/09 Messageparty in de Pavlov. • 25/09 Openings-TD in Lido. • 26/09 Kriekpromo in de Pavlov.

Romania

• 25/09 Rondleiding eerstejaars & pannenkoekenbak. • 26/09 Namiddagtap en Cocktailavond in Fakbar Letteren.

VRG

• 24/09 Kandidaturen-TD in Musicafé. • 25/09 Licentie-Cocktail-TD in Musicafé. • 30/09 Openingsreceptie in De Valk.

VTK

• 24/09 Openingsweek fakbar. • 24/09 Rondleiding Leuven. • 24/09 Tapcursus. • 30/09 Tapcursus.

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03

Jaargang 29
Nummer 2
24 september 2002

Verantwoordelijke uitgever:
Tijl Vereenooghe

Doka:
Kris Eyckmans, Thomas Leys

Medewerkers:
David Adriaen, Katia Aerts, Peter Bulckens, Laurens De Koster, Heleen Dom, Kris Eyckmans, Xavier Kruth, Leys, Kris Malefason, Johan Potums, Maarten Van Craen, Jeroen Van den Bossche, Tijl Vereenooghe

Dtp:
David Adriaen, Katia Aerts, Peter Bulckens, Heleen Dom, Kris Malefason, Thomas Leys

Eindredactie:
Thomas Leys, David Adriaen

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:
<http://www.veto.be>

e-mail:
veto@veto.be

Publiciteit:
Alfaset Leuven - 016/22.04.66
alfaset@chello.be

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 €
Buitenland: 25

Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16u00

Potentiële medewerkers, ook voor fotografie en lay-out, zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Wie wil er geen geschiedenis studeren?

En nieuw academiejaar met nieuwe verwachtingen. We legden drie vraagjes voor aan een aantal bekenden en minder bekenden in en rond deze universiteit.

1. *Het hoger onderwijs is in beweging. Hoe ziet u dit en wat is voor u het belangrijkste aandachtspunt?*

2. *U mag iemand voordragen voor een eredoctoraat van de KU Leuven. Wie zou u nomineren en waarom?*

3. *Stel dat u zich morgen opnieuw inschrijft aan de universiteit. Welke richting zou u dan studeren?*

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

1. Het belangrijkste aandachtspunt is de internationale transparantie, maar in de toekomst ook zeker de flexibilisering van het studieaanbod. Tegelijkertijd moeten wij ervoor zorgen dat de toegang tot het hoger onderwijs open en democratisch blijft.

2. Guy Verhofstadt. Wegens de grote dynamiek die hij teweeg gebracht heeft in het denken over en in de politiek, en wegens de kracht die hij aan de dag legt bij de implementatie van dat denken.

3. Ik twijfel tussen twee mogelijkheden: communicatie of psychologie. Als achttienjarige heb ik ook een keuze moeten maken waarbij deze twee studies afgefallen zijn ten voordele van geschiedenis.

TIJL VEREENOGHE

VOORZITTER LOKO-KRINGRAAD

1. De kwaliteit van het onderwijs komt voor mij op de eerste plaats. Uiteraard vind ik het ook belangrijk dat er bij hervormingen voldoende rekening gehouden wordt met de mening van de studenten zelf.

2. Daniel Cohn-Bendit. Enerzijds om zijn rol in de studentenrevolutie van 1968. Anderzijds is hij een politicus met een open visie op een multicultureel Europa.

3. Farmacie. Ik kom zelf uit een apothekersfamilie, maar ik wilde al van kindsaf archeoloog worden en ik heb nooit spijt gehad van die keuze.

ANDRÉ OOSTERLINCK

RECTOR KU LEUVEN

1. Enerzijds vind ik de flexibiliteit voor de student belangrijk: dat men gemakkelijker van de hogeschool kan doorstromen naar de universiteit, en vice versa. De associaties maken dat mogelijk. Anderzijds ben ik er een groot voorstander van dat naast een kwaliteitsvol Vlaams netwerk van hoger onderwijs, er ook een Europees netwerk van hoger onderwijs komt.

2. James Moor, computer-ethicus en de uitvinder van de Wet van Moor. Die wet zegt dat iedere achttien maanden de geheugen- en rekencapaciteiten van computers verdubbelen, terwijl de kostprijs stabiel blijft. Dat inzicht is van groot belang voor de microelektronica.

3. Zonder twijfelen: geschiedenis.

MARC STEEN

PRIESTER UNIVERSITAIRE PAROCHIE

1. Vanuit mijn standpunt vind ik het belangrijk dat we temidden de vele structurele verandering blijven zoeken hoe de eigen kristelijke inspiratie en identiteit aan bod kan komen, in alle openheid en respect natuurlijk voor de feitelijke andere levensvisies. Een degelijk pastoraal aanbod en de cursus 'religie, zingeving en levensbeschouwing' zijn hierbij me dunkt van cruciaal belang.

2. Ikzelf — en velen met mij uit de universitaire parochie — zou Huub Oosterhuis voorstellen. Zijn prachtige bijbels-poëtische teksten en vooral zijn liedteksten zijn in de hedendaagse Neder-

JOSIP VISKOVIC

VOORZITTER SENIORENKONVENT

1. Het valt af te wachten om met al die hervormingen de studententraditie zich zal kunnen handhaven. Je hebt immers zowel plotse wijzigingen als geleidelijke evoluties. Daarom moeten de studentenclubs ook konstant hun basis verstevigen.

2. Jef Van den Eynde. Hij is uiteindelijk de man geweest die mede de Duitse studententraditie hier in Leuven heeft geïntroduceerd. Hij heeft tevens een groot deel van zijn eigen persoonlijk fortuin in de studentenbeweging geïnvesteerd.

3. Geschiedenis. Zelf doe ik burgerlijk ingenieur, maar ik denk dat het belangrijk is dat je van twee domeinen wat kennis kunt

Deutsche Studentenwerken. In de Laudatio zou ik er op wijzen, dat hij het eredoctoraat ontvangt, als boegbeeld voor de verdienste van de vele personeelsleden van DSW die op schitterende wijze ervoor zorgen dat democratisering van het hoger onderwijs in Duitsland ondersteund wordt en dat de randvoorwaarden voor studeren geoptimaliseerd worden. Tussen neus en lip zou ik er bij vermelden dat de personeelsgroep van Leuca en Acco en Studenten-voorzieningen dat even schitterend doet in Leuven en dat ze dus alle driehonderd hun eigen eredoctoraat zouden mogen komen halen, liefst in een betoging, schouder aan schouder en vertrekkend vanuit de 's Meiersstraat.

3. Ik zou politieke en sociale wetenschappen gaan studeren en mocht ik zelfs in het semestersysteem de kandidaturen door-raken, in de licenties sociologie kiezen. Mocht dat meevallen, zou ik graag doctoreren op 'Participatie, inspraak en medebeheer van studenten in de sociale voorzieningen van het hoger onderwijs in Europa sinds de tweede wereldoorlog'. Misschien wil prof. Lammertyn dan wel overwegen promotor te zijn. Als in mijn jury dan prof. Raf Masschelein en prof. Dirk Van Gerven zetelen, wordt de verdediging een dag om aan te strepen in jullie agenda.

DANNY PIETERS

PROF SOCIALE ZEKERHEID / KAMERLID

1. De universiteiten moeten er vooral voor zorgen dat er naast onderwijs, ook goed onderzoek wordt verricht, omdat dat een garantie is voor kwaliteitsvolle studies.

2. Hoewel ik zelf nog niet helemaal uit de vraag ben of eredoctoraten nu ook moeten worden toegekend aan mensen die zich verdienstelijk hebben gemaakt op maatschappelijk en niet op wetenschappelijk vlak, opteer ik toch voor Vaclav Havel. Wat die man heeft verricht, is natuurlijk zeer inspirerend.

3. Ik denk aan geschiedenis, maar ook aan geneeskunde, omdat de evoluties die in dat domein plaatsvinden een grote invloed hebben op de Sociale Zekerheid. Maar er is ook sociologie, informatica.

PIET VAN DEN ABEELE

CAMPUSRECTOR KULAK

1. Dat Kulak haar sleutelrol als specifieke bachelor-campus voluit kan spelen. Dat in deze hervorming derhalve aan Kulak de mogelijkheid geboden wordt om haar aanbod aan opleidingen, of het gamma van master-opleidingen waartoe haar bachelor opleidingen aansluiting geven, kan verbreden.

2. De econoom Paul Krugman. Niet enkel is zijn wetenschappelijk werk bewonderingswaardig, maar hij is ook steeds in staat de gevolgen daarvan naar de praktijk door te trekken. Hij bewijst dat de beste theorie ook het meest praktisch is. Hij heeft steeds ook aandacht gehad voor het vulgariseren van zijn inzichten. Hij neemt maatschappelijke standpunten in. Hij kan lachen; kortom, 't is een 'toffe ket'.

3. Ik heb papieren van econoom, psycholoog en van statisticus op zak. Wat mij mankeert is neurofysiologie en geschiedenis.

(tl)

landstalige liturgie van onschatbare waarde.

3. Ik heb een doctoraat in theologie en licentiaat in wijsbegeerte aan de KU Leuven behaald en zou, als er nog tijd zou overschieten — maar dat is momenteel niet zo — nog wel geïnteresseerd zijn in studies antropologie of zo.

KAREN KUPPENS

EERSTE KANDIDATUUR GENEESKUNDE

1. Hoe kan ik dat nu weten? Ik ben hier pas.

2. Nelson Mandela. Ik vind het toch bijzonder knap dat iemand na zo een lange opsluiting op een volledig vredevolle manier zoveel veranderingen tot stand heeft gebracht in een land.

3. Misschien scheikunde of biologie. Eerst wil ik echter zien of arts me bevalt.

bezitten.

JAN DE VUYST

DIREKTEUR SOCIALE VOORZIENINGEN

1. Belangrijke vraag is: wat zijn de belangen van de voornaamste participanten aan het hoger onderwijs — de studenten en de "nog actieve" lesgevers — en aan het onderzoek de "nog actieve" onderzoekers? Hoe kunnen we het hoger onderwijs integreren en een kader vormen waarin deze primaire belangen optimaal aan bod komen? Ik ben geneigd om het begrip 'subsidiariteit' dan te overwegen en stil te staan bij internationale netvorming, Vlaamse samenwerking en regionale verankering.

2. Aangezien Eugène Ionesco al een eredoctoraat heeft van de KU Leuven, zou ik een eredoctoraat willen geven aan Dieter Schäferbarthold, General-Sekretär van